

तैत्तिरीयब्राह्मणम्
प्रथमाष्टके आदितः पञ्च प्रश्नाः

तैत्तिरीयब्राह्मणम्

प्रथमाष्टके आदितः पञ्च प्रश्नाः

प्रथमः प्रश्नः	1- 17	80
द्वितीयः प्रश्नः	18- 28	50
तृतीयः प्रश्नः	29- 42	65
चतुर्थः प्रश्नः	43- 58	66
पञ्चमः प्रश्नः	59- 74	62

श्रीः

सैत्तिरीय ब्राह्मणम्। प्रथमाष्टके प्रथमः प्रश्नः

श्रीगुरुभ्यो नमः हरिः ओम्। ब्रह्म संधत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं संधत्तं
 तन्मे जिन्वतम्। इषजं संधत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं संधत्तं तां मे जिन्व
 तम्। रथिजं संधत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिजं संधत्तं तां मे जिन्वतम्। प्रजाजं
 संधत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्संधत्तं तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोसि जनधाः।
 देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्तु। (1) सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीष्टि। शुक्र
 इशुक्रशोचिषा। स्तुतोसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
 प्रजाः प्रजाजनयन्परीष्टि। मन्थी मन्थिशोचिषा। संजग्मानौ दिव आ पृथि
 ०थायुः। संधत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणजं संधत्तं तं मे जिन्वतम्। अपानजं
 संधत्तं तं मे जिन्वतम्। (2) ०थानजं संधत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुस्संधत्तं
 तन्मे जिन्वतम्। श्रोत्रजं संधत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनस्संधत्तं तन्मे जिन्वतम्।
 वाचजं संधत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुस्स्थ आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय धत्तम्।
 आयुर्यज्ञपतये धत्तम्। प्राणस्थः प्राणं मे धत्तम्। प्राणं यज्ञाय धत्तम्। (3)
 प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुस्स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय धत्तम्। चक्षु
 र्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रजं स्थश्च श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञाय धत्तम्। श्रोत्रं
 यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ शुक्रा मन्थिनौ। कल्पयते देवी विशाः। कल्पयते
 मानुषीः (4) इषमूर्जमस्मायु धत्तम्। प्राणान्पशुषु। प्रजां मधिन्ययजमाने
 चा निस्तइशण्डः। निरस्तो मर्कः। अपनुत्तौ शण्डा मर्कौ सहा मुना। शुक्रस्य समिदसि।

मन्थिनस्समिदसि । स प्रथमस्संकृति विद्वकर्मा । स प्रथमो मित्तो वरुणो
अग्निः । स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वान् । तस्मा इन्द्राय सुतमाजुहोमि । (5) ।

कृत्तिका स्वग्निमादधीत । रातद्या अग्नेर्नक्षत्रम् । यत्कृत्तिकाः । स्वाया मेवैजं देवताया
माधाय । ब्रह्मवर्चसी भवति । मुख्यं वा रातन्नक्षत्राणाम् । यत्कृत्तिकाः । यः कृत्तिका
स्वग्निमाधत्ते । मुख्यं वा भवति । अथो खलु । (6) अग्निं नक्षत्रमित्यपचायन्ति ।
गृहान् हृदाहोको भवति । प्रजापती रोहिण्या मग्निमसृजत । तं देवा रोहिण्यामादधत् ।
ततो वै ते सर्वान्नो हानरोहन् । तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम् । यो रोहिण्या मग्निमाधत्ते ।
ऋध्नोत्येव । सर्वान्नो हानरोहति । देवा वै भद्रास्सन्तोग्निमाधित्सन्त । (7) तेषा मना हि
तोग्निरासीत् । अथैभ्यो वा भवं स्वपाक्रामत् । ते पुनर्वस्वो रादधत् । ततो वै तान्वा मं
वसूपावर्तत । यः पुरा भद्रास्सन्पापीथान्त्स्यात् । स पुनर्वस्वो रग्निमादधीत ।
पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते । भद्रो भवति । यः कामयेत दानकामा मे प्रजास्स्युरिति ।
स पूर्वयोः फल्गुन्यो रग्निमादधीत । (8) अर्यम्णो वा रातन्नक्षत्रम् । यत्पूर्वे
फल्गुनी । अर्यमेतितमाहुर्यो ददाति । दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । यः कामयेत
भगी स्यामिति । स उत्तरयोः फल्गुन्यो रग्निमादधीत । भगस्य वा रातन्नक्षत्रम् ।
यदुत्तरे फल्गुनी । भग्येव भवति । कालकंजा वै नामासुरा आसन् । (9) ते सुवर्गिय
लोका याग्निमचिन्वत । पुरुष इष्टका मुपादधात्पुरुष इष्टकाम् । स इन्द्रो ब्राह्मणो
ब्रुवाण इष्टका मुपाधत्त । राषा मे चित्तानामेति । ते सुवर्ग लोकमा प्राशेहन् ।

स इन्द्र इष्टका मावृहत् । ते वा कीर्यन्त । ये वा कीर्यन्त । त ऊर्ण विभयो भवन् ।
 द्वावुदपतताम् । (10) तौ दिव्यौ इवान्भवताम् । यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात् । स चिन्ताया
 मग्निमादधीत । अवकीर्यैव भ्रातृव्यान् । अोजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते ।
 वसन्तो ब्राह्मणो ग्निमादधीत । वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः । स्व एवैनमृतावाधाय
 ब्रह्मवर्चसी भवति । मुखं वा एतदृत्नाम् । (11) यद्वसन्तः । यो वसन्ताग्नि
 माधत्ते । मुख्य एव भवति । अथो योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते । ग्रीष्मे राजन्य
 आदधीत । ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः । स्व एवैनमृतावाधाय । इन्द्रियावी भवति ।
 शरद्वैश्य आदधीत । शरद्वैश्यस्यर्तुः । (12) स्व एवैनमृतावाधाय । पशुमा
 न्भवति । न पूर्वयोः फल्गुन्यो रग्निमादधीत । एषा वै जघन्या शान्तिस्संवत्सरस्य ।
 यत्पूर्वे फल्गुनी पृष्ठित एव संवत्सरस्यग्निमाधाय । पापीयान्भवति । उन्न
 रयो शदधीत । एषा वै प्रथमारातिस्संवत्सरस्य । यदुत्तरे फल्गुनी । मुखत एव
 संवत्सरस्यग्निमाधाय । वसीयान्भवति । अथो खलु । यदैवैनं यज्ञ उपनमेत् ।
 अथादधीत । सैवाश्रयर्धिः । (13) 2

उद्धृति । यदेवास्यो अमेदयम् । तदपहन्ति । अपोवोद्धृति शान्त्यै । सिक्ता
 निवपति । एतद्वा अग्नेवैश्वानरस्य रूपम् । रूपेणैव वैश्वानरम्वरुन्धे ।
 ऊषा निवपति । पुष्टिर्वा एषा प्रजननम् । यदूषाः । (14) पुष्ट्यामेव
 प्रजनने ग्निमाधत्ते । अथो संज्ञान एव । संज्ञानग्गं ह्येतत्पशूनाम् ।

यदूषाः। द्यावा पृथिवी सहास्ताम्। ते वियती अब्रूताम्। अस्त्वेव नो सह
 यज्ञियमिति। यद् मुष्या यज्ञियमासीत्। तदस्या मदधात्। त ऊषा अभवन्। (15)
 यदस्या यज्ञियमासीत्। तद् मुष्यामदधात्। तद् दइ चन्द्रमसि कृष्णम्। ऊषान्नि
 वपन्न दोधयायेत्। द्यावा पृथिव्योरेव यज्ञियेग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो नि
 लायत। आखूरुपं कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊलीः कुर्वणः पृथिवी मनु सम
 चरत्। तदा खुकरीषमभवत्। (16) यदा खुकरीषगं संभारो भवति। य देवास्य
 तलन्यक्तम्। त देवावरुन्धे। ऊर्जं वा रातगं रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिह
 न्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा संभारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या
 अवरुन्धे। अथो श्रोतमेव। यद्वल्मीकः। (17) अबधिरो भवति। य एवं वेदा
 प्रजापतिः प्रजा असृजत्। तासां मन्नमुपाक्षीयत्। ताभ्यस्सूदमुष प्राभिनत्।
 ततो वै तासां मन्नं नाक्षीयत्। यस्य सूदस्समभारो भवति। नास्य गृहेन्नं
 क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन प्रजापतिरक्षाम्यत्। (18) कथ
 मिदगं स्यादिति। सोपइ यत्पुष्करपर्णं तिष्ठन्त्सु। सोमन्यत। अस्ति वै तत्।
 यस्मिन्निदमद्यतिष्ठतीति। स वराहो रूपं कृत्वोपन्य मज्जत्। स पृथिवीमध उा
 षत्। तस्या उपहृयोदमज्जत्। तत्पुष्करपर्णं प्रथयत्। यदप्रथयत्। (19) तत्पृ
 थिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तदूम्यै भूमित्वम्। तां दिशोनु वा तस्समवहत्।
 तां शर्कराभिरहृगंहत्। शं वै नो भूदिति। तच्चर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराह विहृतगं
 संभारो भवति। अस्यामेवाळंबद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा भवन्ति धृत्यै। (20)

अथो॑ इन्वा॒या॑ सर॒ता आ॒ग्नि॒रा॒धे॒य॒ इत्या॑हुः। उ॒पा॒पो॒ वरु॑णस्य॒ पत्न॑य आसन्।
 ता आ॒ग्नि॒रभ्य॑दया॒यत्। तास्य॑ म॒ भवन्। तस्य॑ रे॒तः प॒रा॒प॒तत्। तद्दि॑र॒ण्य
 म॒ भवत्। यद्दि॑र॒ण्य मु॒पा॒स्याति॑। स रे॒तस॑ मे॒वाग्नि॑ प्रा॒धत्ते। पु॒रु॒ष इन्वै॑ स्वा
 द्रे॒त सो॒ वी॒ भत्स॑त् इत्या॑हुः। (२१) उ॒त्तर॑त् उ॒पा॒स्य॒त्य॒ वी॒ भत्सा॑यै। अ॒ति॒ प्र॒य
 च्छ॒ति। आ॒ति॒ मे॒वा॒ति॒ प्र॒य॒च्छ॒ति। आ॒ग्नि॒ दे॒वेभ्यो॑ नि॒ला॒यत्। अ॒श्वो॒ र॒पं॒ कृ॒त्वा।
 सो॒श्व॒त्थे॑ सं॒वत्स॑र म॒ तिष्ठ॑त्। तद्दे॒श्वत्थ॑स्या॒श्वत्थ॑त्वम्। यद्दे॒श्वत्थ॑स्सं॒भारो॑
 भ॒वति॑। यद्दे॒वास्य॑ तत्त॒ न्य॒क्तम्। तद्दे॒वा व॑रु॒न्धे। (२२) दे॒वा वा ऊ॒र्ज॑व्य॒ भज॑न्ता
 तत् उ॒दु॒म्बर॑ उ॒द॒ तिष्ठ॑त्। ऊ॒र्जा उ॒दु॒म्बरः॑। यदौ॑ दु॒म्बर॑स्सं॒भारो॑ भ॒वति॑।
 ऊ॒र्ज॑ मे॒वा व॑रु॒न्धे। तृ॒ती॒य॒स्था॒ मि॒तो॒ दि॒वि॒ सोम॑ आसीत्। तं गाय॒न्या॑ ह॒रत्।
 तस्य॑ प॒र्ण॑म॒च्छि॒द्यत्। तत्प॒र्णो॑ भ॒वत्। तत्प॒र्णस्य॑ प॒र्ण॑त्वम्। (२३) यस्य॑ प॒र्ण
 म॒य॑स्सं॒भारो॑ भ॒वति॑। सोम॒पी॒थ॑ मे॒वा व॑रु॒न्धे। दे॒वा वै ब्र॑ह्म॒न्न॒व॒दन्त॑। तत्प॒र्ण
 उ॒पा॒शृ॒णोत्। सु॒श्रा॒वा॒ वै॒ नाम॑। यत्प॒र्ण॑म॒य॑स्सं॒भारो॑ भ॒वति॑। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॑स॒मे॒वा
 व॑रु॒न्धे। प्र॒जा॒प॒ति॒र॒ग्नि॑म॒सृ॒जत्। सो॒वि॒भे॒त्प्र॑मा॒ध॒स्य॑तीति। तं गं॑ श॒म॒या॑श॒म॒यत्। (२४)
 तच्छ॒म्यै॑ श॒मि॒त्वम्। यच्छ॒मी॒म॒य॑स्सं॒भारो॑ भ॒वति॑। शान्त्या॑ अ॒प्र॒दा॒ हा॒य। अ॒ग्ने
 स॒सृ॒ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒क॒ङ्क॒तं॑ भा आ॒र्चत्। यद्वै॑ क॒ङ्क॒त॑स्सं॒भारो॑ भ॒वति॑। भा॒ता॒वा व॑रु॒न्धे।
 स॒हृ॒द्यो॒ग्नि॒रा॒धे॒य॒ इत्या॑हुः। म॒रु॒तो॒ दि॑र॒ग्नि॑म॒त॒म॒यन्। तस्य॑ ता॒न्तस्य॑ हृ॒द॒म॒मा
 च्छि॒न्दन्। सा॒श॒नि॒र॒ भवत्। यद्द॒श॒नि॒हत॑स्य॒ वृ॒क्षस्य॑ सं॒भारो॑ भ॒वति॑। स॒हृ॒द्य॑मे॒वा
 ग्नि॑ प्रा॒धत्ते। (२५) 3

द्वा दशसु विक्रामेष्वग्निमादधीता द्वा दशमायास्संवत्सरः। संवत्सरादेवैन
 मवरुध्याधत्ते। यद्वा दशसु विक्रामेष्वग्निमादधीता परिमितमवरुन्धीत। चक्षुर्नि
 मित आदधीता इयद्वा दशविक्रामा इ इति। परिमितं चेवापरिमितं चावरुन्धे।
 अनृतं वै वाचा वदति। अनृतं मनसा दद्याधति। (26) चक्षुर्वै सत्यम्। अद्वा इ
 गित्याह। अदर्शमिति। तत्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमितेऽग्निमाधत्ते। सत्यं तावैनमाध
 तो। तस्मादाहिताग्निनृतं वदेत्। नास्य क्राह्मणोनाश्वान्गृहे वसेत्। सत्येह्य
 स्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रातिः। (27) आग्नेयाः पशवः। रोन्द्रमृष्टः। नक्तं
 गार्हपत्यमादधाति। पशून्वेवावरुन्धे। दिवा हवनीयम्। इन्द्रियमेवावरुन्धे। अर्धो
 दिते सूर्य आहवनीयमादधाति। एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः प्रजा असृजत्।
 प्रजा एव तद्यजमानसृजते। अथो भूतंचैव भविष्यच्चावरुन्धे। (28) इडा
 वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साशृणोत्। असुरा अग्निमादधत् इति।
 तद्गच्छत्। त उगाहवनीयमग्रा आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्य
 पचनम्। सा ब्रवीत्। प्रतीच्येषां श्रीरगात्। भद्रो भूत्वा परा भविष्यतीति। (29)
 यस्यैव माग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा परा भवति। साशृणोत्।
 देवा अग्निमादधत् इति। तद्गच्छत्। तेन्वाहार्यपचनमग्रा आदधत्। अथ
 गार्हपत्यम्। अथो हवनीयम्। सा ब्रवीत्। (30) प्राच्येषां श्रीरगात्। भद्रो भूत्वा
 सुवर्गलोकमेष्यन्ति। प्रजां तु न वेत्स्यन्त इति। यस्यैव माग्निराधीयते। प्राच्यस्य
 श्रीरेति। भद्रो भूत्वा सुवर्गलोकमिति। प्रजां तु न विन्दते। सा ब्रवीदिना मनुम्।

तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि । यथा प्रप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे । (31)
 प्रत्यस्मिन्लोके स्थास्यसि । अभिसुवर्गलोकं जेष्यसीति । गार्हपत्यमग्रा
 आदधात् । गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते । गार्हपत्ये नैवास्मै
 प्रजां पशून् प्राजनयत् । अथान्वाहार्यपचनम् । तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः । अस्मि
 न्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत् । अथाहवनीयम् । तेनैव सुवर्गलोकं मभ्यजयत् । (32)
 घस्यैव मग्निराधीयते । प्रप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जयते । प्रत्यस्मिन्लोके तिष्ठति ।
 अभिसुवर्गलोकं जयति । घस्य वा अयथा देवत मग्निराधीयते । आ देवताभ्यो
 वृश्च्यते । पापीयान् भवति । यस्य यथा देवतमान देवताभ्य आवृश्च्यते । वसी
 यान् भवति । (33) भृगूणां त्वाङ्ङिरसां व्रतपते व्रतेनादधामीति भृगवाङ्ङिरसाप्रा
 दध्यात् । आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां
 प्रजानाम् । वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपतेनादधामीति राज्ञः । इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रत
 पते व्रतेनादधामीति राज्ञस्य । मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामीति
 वैश्वस्य । ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति रथकारस्य । यथा देवत
 मग्निराधीयते । न देवताभ्य आवृश्च्यते । वसीयान् भवति । (34) 4

प्रजापतिवचि ससत्यमपश्यत् । तेनाग्निमाधत्त । तेन वै स आध्नोत् । भूर्भुव
 स्सुवर्शित्वाह । एतद्वै वाचससत्यम् । य एतेनाग्निमाधत्ते । ऋध्नोत्येव । अथो सत्य
 प्राशूरेव भवति । अथो य एव विद्वानभिचरति । स्तृणुत एवैनम् । (35)

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानसृजते। भुव इत्याहा अस्मिन्नेव लोके प्रति
 तिष्ठति। सुवरित्याह। सुवर्ग एव लोके प्रतितिष्ठति। त्रिभिश्च द्वारैर्गार्हपत्य
 मादधाति। तद्य इमे लोकाः। राष्वेवेन लोकेषु प्रतितिष्ठत प्राधत्ते। सर्वैः पंचभि
 राहवनीयम्। (36) सुवर्गाय वा राष लोकाया धीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग
 एवास्मै लोके वाचसत्यं सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमादधाति। पंचभि
 राहवनीयम्। अष्टौ संपद्यन्ते। अष्टाक्षरा गायन्ती। गायन्तीग्निः। यावानेवा
 ग्निः। तमाधत्ते। (37) प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराची
 रायन्। ताभ्यो ज्योति रुदृगृह्णात्। तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभिसमावर्तन्त।
 उपरीवाग्निमुदृगृह्णीयादुदरन्। ज्योतिरेव पश्यन्तीः प्रजा यजमानमभिसमा
 वर्तन्ते। प्रजापतेरक्षयश्च यत्। तत्परापतत्। तदश्वो भवत्। तदश्वस्याइत्वम्। (38)
 राषवे प्रजापतिः। यदग्निः। प्राजापत्योश्चैवः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। स्वमेव चक्षुः
 पश्यन् प्रजापतिरनुदेति। वज्री वा राषः। यदश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। जाता
 नेव भ्रातृभ्यान्प्रणुदते। पुनरावर्तयति। (39) जानिष्यमाणानेव प्रतिमुदते।
 न्याहवनीयो गार्हपत्यमकामयत। निगार्हपत्य आहवनीयम्। नौ विभाजं नाश
 क्नोत्। सोश्वः पूर्ववा इभूत्वा। प्राञ्चं पूर्वमुदवहत्। तत्पूर्ववाहः पूर्ववाहत्वम्।
 यदश्वं पुरस्तान्नयति। विभक्तिरेवेन योस्त्रा। अथो नानावीर्यावेवै नो कुरुते।
 (40) यदुपर्युपरिशिरो हरेत्। प्राणान् विच्छिन्द्यात्। अधोधिशिरो हरति।
 प्राणानां गोपीथाय। इत्यथगै हरति। अथेयत्यथेयति। तद्य इमे लोकाः।

ताष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत्। सोविभेत्प्रमा
 धद्वयतीति। (41) तस्यनेधा महिमानं यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय। यत्ते
 धाग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तदुच्यते। शान्त्या अप्रदाहाय। पुनरावर्त
 यति। महिमानमेवास्य संवधाति। पशुर्वा ताषः। यदश्वः। ताषरुद्रः। (42)
 यदग्निः। यदश्वस्य पदेग्निमादृष्टयात्। रुद्राय पशून्पि दृष्टयात्। अपशु
 र्यजमानस्त्वयात्। यन्नाक्रमयेत्। अनवरुद्रा अस्य पशवस्त्वयुः। पाश्वरि
 आक्रमयेत्। यथा हितस्याग्नेरुगारा अभयवर्तेरन्। अनवरुद्रा अस्य पश
 वो भवन्ति। न रुद्रायापि दधाति। (43) नीणि हवीर्गंभिर्निर्वपति। निराज ताव
 विक्रान्तं यजमानो नु विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये पावकाय। अग्नये
 शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यदग्नये पावकाय। पूत
 तावास्मिन्ननाद्यं दधाति। यदग्नये शुचये। वृहस्वचसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति।

(44) 5

देवासुराश्च संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। अग्नौ वामं वसु संन्य
 दधत्। इदमुनो भविष्यति। यदि नो जेष्यन्तीति। तदग्निर्नात्सह मशान्मो
 त्। तत्ते धा विन्यदधात्। पशुषु तृतीयम्। अत्सु तृतीयम्। आदित्ये तृती
 यम्। (45) तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तेऽग्नये पवमानाय पुरोडा
 शमुष्ठाकपालं निरवपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः। यदेव पशुष्वासीत्।
 तत्तेनावारुन्धत्। तेऽग्नये पावकाय। आपो वा अग्निः पावकः। यदेवा

ए॒स्वासी॑त् । त॒त्तेना॑ वा॒रुन्ध॑त् । (४६) ते॒ज॒स्ये॑ शु॒चये॑ । अ॒सौ वा॑ आ॒दित्यो॑ ऽग्नि
 इ॒शुचिः॑ । य॒देवा॑ दित्य आसीत् । त॒त्तेना॑ वा॒रुन्ध॑त् । ब्र॒ह्म वा॑ दि॒नो व॑दन्ति । त॒नुवो॑
 वा॒वैता॑ अ॒ग्न्या॒धेय॑स्य । आ॒ग्ने यो वा॑ अ॒परा॑क॒पा लो॒ग्न्या॒धेय॑प्रिति । यत्त
 नि॒र्वपे॑त् । नै॒तानि॑ । यथा॒त्मा स्या॑त् । (४७) ना॒ङ्गानि॑ । ता॒ह गे॒व तत् । य॒देतानि॑
 नि॒र्वपे॑त् । न त॒मा । यथा॒ङ्गानि॑ स्युः । ना॒त्मा । ता॒ह गे॒व तत् । उ॒भया॑नि स॒ह
 नि॒रुप्या॑णि । य॒ज्ञस्य॑ सा॒त्मत्वा॑य । उ॒भयं॑ वा॒ रा॒त स्ये॑न्द्रि॒यं वी॑र्यमा॒च्यते॑ ।
 (४८) य॒ज्ञस्य॑ सा॒त्मत्वा॑य । यो॒ग्नि मा॑ध॒त्ते । ते॒न्द्रा॒ग्न मे॒का द॑श॒कपाल॑ म॒नु
 नि॒र्वपे॑त् । आ॒दित्ये॑ च॒रुम् । इ॒न्द्रा॒ग्नी वै॑ दे॒वाना॑ म॒यात॑या मा॒नो । ये॒ रा॒व दे॒वते॑
 अ॒यात॑ या॒प्नी । ता॒भ्या॒मे॒वास्मा॑ इ॒न्द्रि॒यं वी॑र्यं प्र॒वरु॑न्धे । आ॒दित्यो॑ भ॒वति॑ ।
 इ॒यं वा॑ आ॒दितिः॑ । अ॒स्या मे॒व प्रा॑ति ति॒ष्ठति॑ । धे॒न्वै वा॑ रा॒त द्रे॑तः (४९) यदा॒ज्यम॑ ।
 अ॒न॒डु॒ह॒स्त॒ण्डुलाः॑ । मि॒थुन॑ मे॒वाव॑रुन्धे । धृ॒ते भ॑वति । य॒ज्ञस्या॑ लू॒क्षान्त॑त्वाय ।
 च॒त्वार॑ आ॒र्षेयाः॑ प्रा॒इ॒नन्ति॑ । दि॒शा मे॒व ज्यो॑तिषि जु॒होति॑ । प॒शवो॑ वा॒ रा॒तानि॑ ह॒वी
 ग॒ंभि । रा॒ष रु॒द्रः । य॒द्ग॒निः । (५०) यत्स॑ स॒ रा॒तानि॑ ह॒वीग॑ंभि नि॒र्वपे॑त् । रु॒द्राय॑
 प॒शून्पि॑ द॒द्यात् । अ॒पशु॑र्यज॒मान॑ स॒स्यात् । य॒न्मानु॑ नि॒र्वपे॑त् । अ॒नवरु॑द्धा अ॒स्य
 प॒शव॑रु॒स्युः । द्वा॒ द॒श सु॒रा॒ती॒ष्वनु॑ नि॒र्वपे॑त् । सं॒वत्स॑र॒ प्रति॑मा॒ वै द्वा॒ द॒श रा॒तयः॑ ।
 सं॒वत्स॑रेणो॒वास्मै॑ रु॒द्रं द॑म॒येत्वा॑ । प॒शून्वरु॑न्धे । य॒देक॑ मे॒क मे॒तानि॑ ह॒वीग॑ंभि
 नि॒र्वपे॑त् । (५१) यथा॒ती॒ण्या॒वप॑नानि पू॒रये॑त् । ता॒ह क॑तत् । न प्र॒जन॑न॒मुच्छि॑रं
 वेत् । रा॒कं नि॒रुप्य॑ । उ॒त्तरे॑ स॒मस्ये॑त् । तृ॒तीय॑ मे॒वास्मै॑ लो॒कमु॑च्छि॒रं व॑ति॒पूज॑

ननाथ । तं प्रजायापशुभिश्नु प्रजायते । अथो यज्ञस्यै वैषाधिक्रान्तिः ।

रथचक्रं प्रवर्तयति । मनुष्यरथे नैव देवरथं प्रत्यवरोहति । (52)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । होतव्यमग्निहोतां ३ न होतव्यमिति । यद्यजुषा जुहुयात् ।

अथथापूर्वमाहुती जुहुयात् । अन्त जुहुयात् । अग्निः पराभवेत् । नृष्णीमेव होत

व्यम् । यथा पूर्वमाहुती जुहोति । नाग्निः पराभवति । अग्नीधे ददाति । (53)

अग्निमुरवानेव नृन्प्रीणाति । उपबर्हणं ददाति । रुपाणां प्रवरुद्वयै । अश्वं ब्रह्मणे ।

इन्द्रियमेवावरुन्दे । धेनुगं होत्रे । आशीषं रावावरुन्दे । अनङ्गाहमध्वर्यवे ।

वह्निर्वा अनङ्गान् । वह्निरध्वर्युः । (54) वह्निर्नैव वह्नि यज्ञस्यावरुन्दे ।

मिथुनो गावो ददाति । मिथुनस्यावरुद्वयै । वासो ददाति । सर्वदेवत्यं वै

वासः । सर्वा राव देवताः प्रीणाति । आद्वादशभ्यो ददाति । द्वादशमासास्सं

वत्सरः । संवत्सरं राव प्रति तिष्ठति । काममूर्ध्वं देयम् । अपरिमितस्यावरुद्वयै ।

(55) 6

द्यर्माश्शिरस्तदयमग्निः । सं प्रियः पशुभिर्भुवत् । अर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छ ।

वातः प्राणस्तदयमग्निः । सं प्रियः पशुभिर्भुवत् । स्वदितं तोकाय तनयाय पितु

पय । प्राचीमनु प्रादिशं प्रेहि विद्वान् । अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेत् । विश्वा

आशा दीधानो विभाहि । ऊर्जनो धेहि द्विपदे चतुष्पदे । (56) अर्कश्चक्षुस्त

दस्यौ सूर्यस्तदयमग्निः । सं प्रियः पशुभिर्भुवत् । यत्ते शुक्रं शुक्रं वर्चश्शुक्रा

तनूः । शुक्रं ज्योतिरजस्रम् । तेन मे दीदिहि तेन त्वादधे । अग्निनाग्ने

ब्रह्मणा। आन शो व्यान शो सर्व मायु व्यनिशो। ये ते अग्ने शिवे तनुवो। विरा
 हृच स्वराहृच। ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। श्वे (57) ये ते अग्ने शिवे तनुवो।
 संराहृचाभि भूइचा ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवो। विभू
 इच परिभूइचा ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवो। प्रभीच
 प्रभूतिइच। ते मा विशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्ने शिवा स्तनुवः। ताभि
 स्त्वाहृधे। यास्ते अग्ने घोरा स्तनुवः। ताभिरमुं गच्छ। (58) 7

इमे वा (। ते लोका अग्नयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्। शोच येयु यजमानम्
 धर्म इशिर इति गाहृपत्य माहृधाति। वातः प्राण इत्यन्वा हायपचनम्। अर्क
 इच क्षुरित्याहृवनीयम्। ते नै वै नान्वावर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्।
 रथन्तर मभिगायते गाहृपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा अयं लोकः। (59)
 अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। वाम देव्य मभिगायत उद्भियमाणे।
 अन्तरिक्षं वै वाम देव्यम्। अन्तरिक्षा (। त्रैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्ति वै वाम
 देव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्य मुद्धरते। बृहदभिगायत आहृवनीय आधीयमाने
 बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापति
 रग्निम सृजत। (60) सोइवो वारो भूत्वा परा जेत। तं वारवन्ती येनावारयत।
 तद्दारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। इथैतेन इयेती अकुरुत। तच्छयै तस्य इथैतत्वम्।
 यद्दारवन्तीय मभि गायते। वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। इथैतेन इयेती कुरुते।

धर्मश्चिर इति गार्हपत्यमादधाति। सशीर्षणि मेवैन माधत्ते। (61) उपैन मुत्तरो
 यज्ञो नमति। रुद्रो वा राषः। यद्गुनिः। स आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य
 पशून् हिंसासितोः। संप्रियः पशुभिर्भुजित्याह। पशुभिरेवैनं गुं संप्रियं
 करोति। पशूना महिंसायै। खर्दिस्तोक्काय तनयाय यच्छेत्त्याह। आशीष
 मेवैता माशास्ते। वात्रः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। (62) स प्राणमेवैनं माधत्ते।
 स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्त्याह। अन्नमेवास्मै स्वदयति। प्राचीमनु
 प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह। विभक्तिरेवैनं यो रसा। अथो नानावीर्याजैर्वैनो कुरुते।
 ऊर्जनो घेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह। आशीष मेवैता माशास्ते। अर्कश्च सूरि
 त्याहवनीयम्। अर्को वै देवाना मन्नम्। (63) अन्नमेवावरुन्दे। तेन मे दीदिही
 त्याह। समिन्ध रावैनम्। आनशेन्यानशा इति तिरुदिङ्गयति। तय इमे लोकाः।
 राष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। तत्तथानकार्यम्। वीङ्गितम प्रतिष्ठितमादधीत।
 उद्धृत्यैवाधायाभिमान्तयः। अवीङ्गितमेवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। विशत्चस्वराह्य
 यास्ते अग्ने शिवास्तनुवस्ताभिस्तादध इत्याह। तावा अग्ने इश्विवास्तनुवः। ताभिरेवै
 नं गुं समर्धयति। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवस्ताभिरमुं गच्छेति ब्रूयाद्यं दिव्यात्।
 ताभिरेवैनं पराभावयति। (64) 8

शमीगर्भद्युग्निं मन्थति। राषा वा अग्नेर्यज्ञियातनूः। ता मेवास्मै जन् यति। आदिति
 पुत्नकामा। साद्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मो द्यमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः।

तत्प्राइनात्। सा रे तो धत्ता। तस्यै धाता चार्थमात्रा जायेताम्। सा इति यमप
 चत्। (65) तस्या उच्चेषणमददुः। तत्प्राइनात्। सा रे तो धत्ता। तस्यै मित
 इच वरुणइचा जायेताम्। सा तृतीयमपचत्। तस्या उच्चेषणमददुः।
 तत्प्राइनात्। सा रे तो धत्ता। तस्या अगंशइच भगइचा जायेताम्। सा
 चतुर्थमपचत्। (66) तस्या उच्चेषणमददुः। तत्प्राइनात्। सा रे तो धत्ता।
 तस्या इन्द्रइच विवस्वागंइचा जायेताम्। ब्रह्मोदनं पचति। रेत एव तदधा
 ति। प्राइनन्ति ब्राह्मणा ओदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते। तेन समिधोभ्य
 ज्यादधाति। उच्चेषणाद्वा अद्विती रे तो धत्ता। (67) उच्चेषणादेव तद्वेतो
 धत्ते। अस्थेवा एतत्। यत्समिधः। एतद्वेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन स
 मिधोभ्यज्यादधाति। अस्थेव तद्वेतासि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुन
 त्वाद्य। इयती भवन्ति। प्रजापतिनायज्ञमुखेन संमिताः। (68) इयती भ
 वन्ति। यज्ञपरुषा संमिताः। इयती भवन्ति। एताव द्वे पुरुषे वीर्यमा वीर्य
 संमिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि रेतस्सिच्यते। चित्तीयस्य इवत्यस्या
 दधाति। चित्तमेव भवति। घृतवतीभिरादधाति। (69) एतद्वा अग्नेः प्रिये
 धाम। यद्घृतम्। प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयति। अथो तेजसा गायत्री
 भिर्ब्रह्मणस्या दध्यात्। गायत्र्येणैवे ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्य
 यनस्त्वाय। लिष्टुग्भी राजन्यस्य। लिष्टुच्छन्दै वै राजन्यः। स्वस्य
 छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय। (70) जगतीभिर्वै इयस्य। जगतीच्छन्दै वै

वैश्यः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय। नगं संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सरं
 हिरतो हितं वर्धते। यद्येनगं संवत्सरे नोपनमेत्। समिधः पुनश्च दद्यात्।
 रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न मागं समइनीयात्। न स्तियमुपेयात्।

(71) यन्मागं समइनीयात्। यत्स्तियमुपेयात्। निर्वीर्यस्स्थात्। नैनं मग्नि
 रुपनमेत्। इव आधास्यमानो वृहस्यो दनं पचति। आदित्यावा इत उत्तमा
 स्युवर्गं लोकमायन्तेवा इतो यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावादित्याः।
 यद्वा ह्यजाः। ते रेव संत्वं गच्छति। (72) नैनं प्रतिनुदन्ते। वृहस्यवादिनो वदन्ति।
 कवासः। अग्निः कार्यः। यो रमे प्रजां पशून् प्रजनयतीति। इत्के रतागं राति
 मग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपयुषमरणी निष्टपेत्। यथर्षभाय वाशितान्यावि
 च्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य भस्माग्निं मन्यति। (73) सैव साग्नेस्सन्ततिः।
 नं मथित्वा प्राञ्चमुद्धरति। संवत्सरमेव तद्वेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्त
 स्याग्निश्चिद्यादृः। यस्समिधोनाथा याग्निमाधत्त इति। तास्संवत्सरे पुरस्तादा
 दद्यात्। संवत्सरो देवेन प्रवृत्तयाधत्ते। यदि संवत्सरे नादद्यात्। द्वादश्यां पुरस्ता
 दादद्यात्। संवत्सरं प्रतिमा वै द्वादशरात्रयः। संवत्सरमेवास्याहिता भवन्ति।
 यदि द्वादश्यां नादद्यात्। तद्ये पुरस्तादादद्यात्। अनाहिता एवास्य भवन्ति। (74) 9

प्रजापतिः प्रजा असृजत्। सरिश्चानो मन्यत्। स तपो तप्यत्। स उपात्त
 नीर्यमपश्यत्। न दवर्धत्। तदस्मात्सहस्रोर्ध्वमसृज्यत्। सा विराडभवत्।

तां देवासुराण्यगृह्णात। सोमवीत्प्रजापतिः। मम वा राषा। (१५) दोहा राव युष्मा
 कृपिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्वपितुं मे गोपा
 येति। सा द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्यप्रजां मे गोपायेति।
 सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। शग्गंस्य पशून्मे गोपायेति। (१६)
 सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथसभां मे गोपायेति। सा
 पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अहे बुध्न्य मन्तां मे गोपायेति।
 अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत्। तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पंक्तिमेव। पंक्तिर्वा
 राषाव्राह्मणे प्रविष्टा। (१७) तामात्मनोद्यिनिर्मितीते। यद्ग्निराधीयते।
 तस्मादेतावन्तोऽन्य आधीयन्ते। पंक्तं वा इदं सर्वम्। पंक्तेनैव पंक्तं गृ
 स्पृणोति। अथर्वपितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्यप्रजां
 मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शग्गंस्य पशून्मे गोपायेत्याह। (१८)
 पशून्मेवैतेन स्पृणोति। सप्रथसभां मे गोपायेत्याह। सभामेवैतेन न्द्रियगं स्पृ
 णोति। अहे बुध्न्य मन्तां मे गोपायेत्याह। मन्तामेवैतेन द्वियगं स्पृणोति।
 यदन्वाहार्यपचनेन्वाहार्यपचन्ति। तेन सोस्याभीष्टः प्रीतः।

यद्वा ह्येपत्य आज्यमधि श्रयान्ति संपत्नी यजयन्ति । तेन सोस्या
 भीष्टः प्रीतः । यदा हवनीये जुह्वति । (७९) तेन सोस्या भीष्टः प्रीतः ।
 यत्सभायां विजयन्ते । तेन सोस्या भीष्टः प्रीतः । यदा वसथे न्नगं हरन्ति ।
 तेन सोस्या भीष्टः प्रीतः । तथा ह्य सर्वे प्रीता अभीष्टा आधीयन्ते ।
 प्रवसथ मे व्यन्नेव मुपतिष्ठे ते कमेकम् । यथा ब्राह्मणाय गृहे वासिने
 परिदाय गृहानेति । ता ह्येव तत् । पुनरागत्योपतिष्ठते । साभागेय
 मे वैषां तत् । सा तत् ऊर्ध्वरोहत् । सा रोहिण्य भवत् । रोहिण्या मग्नि
 मादधीत् । स्वरावेन योने प्रतिष्ठितमाधत्ते । ऊर्ध्वरोह्येनेन । (८०) । ०

इति प्रथमाष्टके प्रथमः प्रश्नः

१ तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम् ।

प्रथमाष्टके द्वितीय प्रश्नः

ओम् । उद्भूतयमानमस्या अमेध्यम् । अपपाप्मानं यजमानस्य हन्तु ।
 शिवानस्सन्तु प्रदिशइत्तस्रः । शन्नो माता पृथिवी तो कसाता । शन्नो देवीरपि
 ष्ये । आपो भवन्तु पीतये । शंभोरभिस्रवन्तु नः । वैश्वानरस्य रूपम् । पृथिव्यां
 परिह्रसा । स्थोन मा विशन्तु नः । (1) यदिदं दिवो यद्दृष्टः पृथिव्याः । संज
 शाने रोदसीसंबभूवतुः । ऊषांकृष्णमवतुकृष्णमूषाः । इहोभयो यज्ञियमाग
 मिष्ठाः । कुतीः कुवणो यत्पृथिवी मन्तरः । गुहाकारमाखु रूपं प्रतीत्य । तत्ते
 न्यक्तमिह संभरन्तः । शतं जीवेमशरद्स्सवीराः । ऊर्जं पृथिव्या रसमाभरन्तः ।
 शतं जीवेमशरदः पुरुचीः । (2) वस्मीभिरनु वित्तं गुहासु । श्रोतं त उर्यन्धिरा
 भवामः । प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम् । सुधोपहृत्यै सुवित्तं नो अस्तु । उपप्रभिन्न
 मिषमूर्जं प्रजाभ्यः । सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि । यस्य रूपं विभ्रदिमा मविन्दत
 गुहाप्रविष्टागं सरिरस्य मध्ये । तस्येदं विहतमाभरन्तः । अक्षम्बद्वारमस्यां
 विधेम । (3) यत्पर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये । उर्वीमपश्यज्जगतः प्रतिष्ठाम् । तत्पु
 ष्करस्यायतनाद्विजातम् । पर्णं पृथिव्याः प्रथमं गं हरामि । यभिरहृगृहज्जगतः
 प्रतिष्ठाम् । उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्तामि । तानश्शिवा इशकिरास्सन्तु सर्वाः ।
 अग्नेरेतश्चन्द्रगंहिरण्यम् । अक्षससंभूतममृतं प्रजासु । तत्संभरन्तु तरेतो
 निधाय । (4) अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम् । अश्वोरूपं कृत्वा यद्दृष्टव्ये तिष्ठः ।
 संवत्सरं देवेभ्यो निनाय । तत्तेन्यक्तमिह संभरन्तः । शतं जीवेमशरद्
 स्सवीराः । ऊर्जः पृथिव्या अद्युत्थितोसि । वनस्पते शतवल्शो विरोह ।

त्वया वयमिषं मूर्जं प्रदन्तः। शयस्पोषेण समिधा प्रदेमागायान्ति या ह्यिय
 माणस्य यतो। (5) पर्णमपतत्तृतीयस्यै दिवोधि। सोयं पर्णस्सोमपर्णाद्वि
 जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुध्यै। देवान् ब्रह्मवादेवदतां यत्। उपाशृणो
 स्सुश्रवा वै श्रुतोसि। ततो मामाविशतु ब्रह्मवचसम्। तत्संभरजंस्तदवरुन्धीय
 साक्षात्। यथा ते सृष्टस्याग्नेः। हेति प्रशमयत्प्रजापतिः। तामिमां प्रदाहाय।
 (6) शमीगं शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आळज्जा
 तवेदः। तया भासा संमितः। उरुं नो लोकमनु प्रभाहि। यत्ते तान्तस्य
 हृदयमाच्छिन्द्य जातवेदः। मरुतो द्विस्त प्राथित्वा। एततो तदशने संभरामि।
 सात्प्रा अग्ने स हृदयो भवेह। चित्तिया दश्वत्थात्संभृता बृहत्स्यः। (7) इरी
 रमि सज्जंस्कृतास्य। प्रजापतिना यज्ञमुखेन संमिताः। ति अस्ति वृद्धिर्मिथु-
 नाः प्रजात्यै। अश्वत्थाद्यव्यवाहाद्विजाताम्। अग्नेस्तनुं यज्ञियागं संभरामि।
 शान्तयोनिगं शमीगर्भम्। अग्नये प्रजनयितवे। यो अश्वत्थ इशमीगर्भः।
 आरुरो हृत्वे सचा। तं ते हरामि ब्रह्मणा। (8) यज्ञियैः केतुभिरसह। यत्वा सम-
 भरज्जातवेदः। यथा इरीरं भूतेषु न्यक्तम्। स संभृतस्सीद शिवः प्रजाभ्यः।
 उरुं नो लोकमनुनेषि विद्वान्। प्रवेधसे कवये मेधया। बचो वन्दारु वृषभाय
 वृष्णे। यतो भ्रममभयं नो अस्तु। अव देवान् यजे हे इयान्। समिधाग्निं हुव
 स्यता। (9) वृत्तैर्बोधयतातिथिम्। आस्मिन् हव्या जु होतन। उपत्वाग्ने
 हविष्मतीः। धृताचीर्यन्तु हर्यता। जुषस्व समिधो मम। तं त्वा समि द्विरंगिरः।

घृतेन वर्धयामसि । बृहच्छोचा यविष्णय । समिध्यमानः प्रथमोनु धर्मः ।
 समन्तुभिरज्यते विश्ववारः । (१०) शोचिक्लेशो घृतनिष्क्रियावकः । सुयज्ञो
 अग्नि र्यजथाय देवान् । घृतप्रतीको घृतयोनिर्गनिः । घृतैस्समिद्यो घृतप्रस्था
 न्म । घृतपुषस्त्वा सरितो वहन्ति । घृतं पिबन्त्युयजा यज्ञि देवान् । आयुर्दा अग्ने
 हविषो जुषाणः । घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधुचारुगन्धम् । पिते
 व पुत्रमभिरक्षता दिमम् । (११) त्वामग्ने समिधानं यविष्ठा देवा दूतं च क्रिरे हव्य
 वाहम् । उरुजयसं घृतयोनिमाहु तमा त्वेषं च क्षुर्दधिरे चोदयन्वति । त्वामग्ने प्रदि
 व आहुतं घृतेन । सुम्नायवस्सुषामिधा समीधिरे । सवावृधान ओषधीभि
 रक्षितः । उरुजयागंसि पार्थिवा वितिष्णसे । घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूषदम् ।
 अग्निमित्तं न समिधान ऋज्यते । (१२) इन्धानो अक्रो विदथेषु दीधत् । शुक्र
 वर्णमुदुनोयगं स ते दियम् । प्रजा अग्ने संवासय । आशाश्च पशुभिस्सह । राष्ट्रा
 ण्यस्मा आधेहि । यान्यासन्सवितुस्सवे । मही विश्वत्नी सधने ऋतस्य । अर्वा
 ची । तं धरुणेशयीणाम् । अन्तर्वत्नी जन्यं जातवेदसम् । अध्वराणां जनयथः
 पुरोगाम् । (१३) आरोहतं दशतगं शकवरी मम । ऋतेनाग्न आयुषा वर्चसा सह ।
 ज्योऽजीवन्त उत्तरामुत्तरागं समाम् । दशमिहं पूर्णमासं यज्ञं यथा यजे । ऋत्विष्य
 वतीस्थो अग्निरेतसौ । गर्भं दधाथां तेवा महं देदे । तत्सत्यं यद्दीरं विभृथः ।
 वीरं जनयिष्यथः । ते मत्प्रातः प्रजनिष्यथे । ते मा प्रजाते प्रजनायिष्यथः । (१४) प्रज
 या पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके । अनृतात्सत्यमुपैमि । मानुषा हव्य

मुपैमि। देवीं वाचं यच्छामि। शन्कैरग्निमिन्धानः। उभौ लोको सने प्रहृष्ट। उभयो
 ल्कि योर्ऋद्ध्वा। आति मृत्युं तराम्य हृष्ट। जातवेदो भुवनस्य रेतः। इह सिच
 तपसो यज्जनिष्यते। (15) अग्निमइवत्या दधि हव्यवा हृष्ट। शमीगर्भाज्जनयन्
 यो प्रयोभूः। अयं ते योनिर्ऋत्विजः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्तान आ
 रोह। अथानोवर्धया शमि। अपेतवीत विच सपत्तातः। येतस्थ पुराणा येच
 नूतनाः। अदादिदं यमोवसानं पृथिव्याः। अक्रन्तिमं पितरो लोकमस्मै। (16)
 अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीष प्रसि। संज्ञान प्रसिका म धरणं। मयितेकाम धरणं
 भूयात्। संवत्सृजामि हृदयानि। सगंसृष्टं मनो अस्तुवः। सगंसृष्टः प्राणो
 अस्तुवः। संयावः प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानिवः। आत्मानो अस्तु संप्रियः।
 सं प्रियास्तनुवो मम। (17) कल्पेतां द्यावा पृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः।
 कल्पन्तामनयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽनयस्स मनसः। अन्तरा
 द्यावा पृथिवी। वासान्तिका वृत्त आभिकल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभिसंवि
 शन्तु। दिवस्त्वा वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना। (18) अन्तरिक्षस्य पोषेण।
 सर्वेषु मादधे। अजीजनन्नमृतं मत्सिः। अस्मे माणं तरणिं वीजुजम्भम्।
 दश स्वसारो अगुवत्समीचीः। पुमागंसंजातमभि सगं रभन्ताम्। प्रजाप
 ते स्त्वा प्राणेनाभि प्राणमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्। दीर्घयुत्वाय शत
 शारदाय। शलगं शरदभ्य आयुषे वर्चसे। (19) जीवात्वे पुण्याय। अहं
 त्वदस्मि मदासि त्वमेतत्। ममासि योनिस्तव योनि रस्मि। ममेव सन्व ह

ह॒व्यान् अ॒ग्ने॑ । पु॒तः॑ पि॒त्ने लो॒क॒कृ॒ज्जा॑त् वे॒दः । प्रा॒णो॒ त्वा मृ॒त॒ मा॒ द॒धा॒मि॑ । अ॒न्ना
 द॒ म॒न्ना॑ द्या॒य । गो॒प्ता॒रं गु॒प्त्यै॑ । सु॒गा॒र्हि॒प॒त्यो वि॒द॒ ह॒न्न॑ र॒तीः । उ॒ष॒स॒ इ॒श्रो॒ य॒सी
 इ॒श्रो॒ य॒सी॑ दि॒धत् । (२०) अ॒ग्ने॑ स॒प॒त्ना॒गं अ॒प॒वा॒ध॒मानः॑ । रा॒य॒स्पोष॑ प्रि॒ष॒मूर्ज
 म॒रु॒मा॒सु॒धो॒हि॑ । इ॒मा उ॒ मा॒मु॒प॒ति॑ ष॒ठ॒न्तु॑ रा॒यः । आ॒ग्निः॑ प्र॒जा॒ग्नि॑ रि॒ह सं॒व॒से॒य ।
 इ॒ हो॒ इ॒ जा॒ ति॒ ष॒ठ॒नु॑ वि॒श्व॒ रा॒पी॑ । म॒द्ये॒ व॒सो॑ दी॒दि॒हि॒ जा॒त॒ वे॒दः । ओ॒ज॒से
 व॒ला॒य॒त्वो॒ ध॒च्छे॑ । वृ॒ष॒णे॒ शु॒भ्रा॒ या॒यु॒षे॑ व॒र्च॒से॑ । स॒प॒त्न॒तू॒ र॒सि॑ वृ॒त॒तूः । य॒स्ते
 दे॒वेषु॑ म॒हि॒मा॒ सु॒व॒र्गिः॑ । (२१) य॒स्त॒ आ॒त्मा॒ प॒शु॒षु॒ प्र॒वि॒ष्टः॑ । पु॒ष्टि॒ य॒ति॑ म॒नु॒ष्ये
 षु॒ प॒प्र॒थे॑ । त॒था॒ नो॒ अ॒ग्ने॑ जु॒ष॒ मा॒ण॒ ण॒हि॑ । दि॒वः॑ पृ॒थि॒व्याः॑ प॒र्य॒न्त॒ रि॒क्षी॑त् । वा॒ता
 त्प॒शु॒भ्यो॑ अ॒द्यो॒ष॒धी॒भ्यः॑ । य॒त्त॒ य॒त्त॒ जा॒त॒ वे॒द॒सं॒ व॒भू॒थ॑ । त॒तो॒ नो॒ अ॒ग्ने॑ जु॒ष
 मा॒ण॒ ण॒हि॑ । प्रा॒ची॒ म॒नु॒ प्र॒दि॒शं॑ प्रे॒हि॒ वि॒द्वान् । अ॒ग्ने॑ र॒ग्ने॑ पु॒रो॑ अ॒ग्नि॒र्भ॒वे॒ह ।
 वि॒श्व॒ आ॒शा॒ दी॒धानो॑ वि॒भा॒हि॑ । (२२) अ॒र्ज॒ नो॒ धे॒हि॒ क्षि॒प॒ दे॒ च॒तु॒ ष्प॒दे॑ । अ॒न्व
 ग्नि॒रु॒ष॒सा॒म॒गं॑ म॒रु॒यत् । अ॒न्व॒ हा॒ नि॒ प्र॒थ॒मो॑ जा॒त॒ वे॒दाः॑ । अ॒नु॒सू॒र्य॑स्य पु॒रु॒ता
 च॒ र॒इ॒मी॒न् । अ॒नु॒ द्या॒वा॑ पृ॒थि॒वी॑ आ॒त॒तान् । वि॒क्र॒म॒स्व॒ म॒हा॒गं॑ अ॒सि॑ । वे॒दि॒ष॒न्मा
 नु॒षे॒भ्यः॑ । ति॒ षु॒ लो॒केषु॑ जा॒गृ॒हि॑ । य॒दि॒ दं॑ दि॒वो॒ य॒ द॒दः॑ पृ॒थि॒व्याः॑ । सं॒वि॒दाने॑ रो॒द॒सी
 सं॒व॒भू॒व॒तुः॑ । (२३) त॒योः॑ पृ॒ष्ठे॒ सी॒ द॒तु॑ जा॒त॒ वे॒दाः॑ । शं॒भूः॑ प्र॒जा॒भ्य॑स्त॒नु॒वे॒ स्थो॒नः॑ ।
 प्रा॒णं॒ त्वा॒ मृ॒त॒ आ॒ द॒धा॒मि॑ । अ॒न्ना॒ द॒ म॒न्ना॑ द्या॒य । गो॒प्ता॒रं गु॒प्त्यै॑ । य॒त्ते॑ शु॒क्र
 शु॒क्रं॒ व॒र्च॑ इ॒शु॒क्रा॒ त॒नूः॑ । शु॒क्रं॒ ज्यो॒ति॒ र॒ज॒स्र॒म् । ते॒न॒ मे॒ दी॒दि॒हि॒ ते॒न॒ त्वा॒ द॒धे॑ । अ॒ग्नि
 ना॒ग्ने॑ ब्र॒ह्म॒णा॑ । आ॒न॒ शो॒ न्या॒न॒ शो॒ स॒र्व॒ मा॒ यु॒र्या॒न॒ शो॑ । (२४) न॒र्य॑ प्र॒जां॑ मे॒ गो॒पा॒य ।

अमृतत्वाय जीवसे। ज्ञातां जनिष्य माणां च। अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम्। अथर्व पितुं
 मे गोपाय। रसमन्त्रमिहायुषे। अदब्धायोऽशितनो। अविषंनः पितुं कृणु। इन्द्रोऽस्य
 पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये चतुष्पदः। (25) अष्टाशफाश्च य इहाग्ने। ये चैक
 शफा आधुगाः। सप्रथसभां मे गोपाय। ये च सभ्यास्स भ्रासदः। तानिन्द्रियावतः
 कुरु सर्वमायुरुपासताम्। अहे बुद्धिय प्रन्तं मे गोपाय। यमृषयस्त्रैविदा
 विदुः। ऋचस्याभानि यजूगंषि। सा हि श्री रमृता सताम्। (26) चतुश्शिखण्डा
 युवति स्युपेशाः। धृत प्रतीका भुवनस्य मध्ये। मर्मज्यमाना महते सोमगाया
 मह्यं धुक्व यजमानाय कामान्। इहेव सन्तत सतो वो अजयः। प्राणेन वाचा
 मनसा विभार्मि। लिरो मा सन्त माधुर्मा प्रहासीत्। ज्योतिषा वो वैश्वानरे गोप
 तिष्ठे। पंचधाग्नीन्व्यक्रामत्। विराह सृष्टा प्रजापतेः। ऊर्ध्वा रोह द्रोहिणी।
 यो निरग्नेः प्रतिष्ठितिः। (27) ।

न वै तान्य हानि भवन्ति। न वै सुवर्ग लोकाः। य दे तान्य हान्यु पयन्ति।
 न व स्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु सन्निभः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोत्राः
 परस्सा मानः कार्या इत्याहुः। अग्निष्टोत्रसंमिलस्युवर्ग लोक इति। द्वादश
 ग्निष्टोत्रस्य स्तोत्राणि। द्वादश मासास्संवत्सरः। तत्तन्म सूक्ष्मम्। उक्श्या
 एव सप्तदशाः परस्सा मानः कार्याः। (28) पशवो वा उक्थानि। पशूनामव
 इहये। वि इव जिद भिजितावग्निष्टोमै। उक्श्यास्सप्तदशाः परस्सा मानः।

Date

--	--	--	--	--	--

Page No.

--

ते सगुं स्तुता विराज मभि संपद्यन्ते । द्वे च च वितिरिच्ये ते । एकया गौ रतिरिक्तः ।
 एकया युग्मः । युवर्गो वै लोको ज्योतिः । अर्गिराट् । (२९) युवर्गमेव तेन
 लोक मभि जयन्ति । यत्परं राथन्तरम् । तत्प्रथमे ह्येका र्थम् । बृहद्वितीये ।
 वैश्वं तृतीये विराजं चतुर्थे । शाक्वरं पञ्चमे । रैवतं षष्ठे । तद्दृष्टेभ्यो नय
 न्ति संतनय । ताते ग्रहा गृह्यन्ते । (३०) अतिग्राह्याः परस्सामसु । इममेवैते
 लोकान् संतन्वन्ति । मिथुना ताते ग्रहा गृह्यन्ते । अतिग्राह्याः परस्सामसु । मिथुन
 मेव ते र्यजमाना अवसन्धते । बृहत्पृष्ठं भवति । बृहद्वै युवर्गो लोकः । बृहतेव
 युवर्गो लोकं यन्ति । तयस्तिगंशो नाम साम । माध्यन्दिने पवमाने भवति । (३१)
 तयस्तिगंशो द्वे देवताः । देवता एवावसन्धते । ये वा इतः पराञ्चगं संवत्सरमुप
 यन्ति । न ह्येते स्वस्ति समश्नुवते । अथ ये मुतोर्वञ्चमुपयन्ति । ते ह्येनगं स्वस्ति
 समश्नुवते । तातद्वा अमुलोर्वञ्चमुपयन्ति । यदेवम् । यो ह स्वलुवाव प्रजापतिः ।
 स उववेन्द्रः । तद्दृष्टेभ्यो नयन्ति । (३२) २

संततिर्वा ताते ग्रहाः । यत्परस्सामानः । विषुवा न्दिवा कीर्त्यम् । यथा शालार्ये
 पक्षसी । एवगं संवत्सरस्य पक्षसी । यदेतेन गृह्येरन् । विषुची संवत्सरस्य
 पक्षसी न्यवस्रगं सेयाताम् । आर्तिमा र्थेभ्युः । यदेते गृह्यन्ते । यथा शालार्ये
 पक्षसी मध्यमं वगंश मभि सभायच्छति । (३३) एवगं संवत्सरस्य पक्षसी
 दिवा कीर्त्य मभि संतन्वन्ति । नार्तिमा र्थेभ्युः । एकविंशो मह भवति । शुक्राग्रा ग्रहा

गृह्यन्ते । प्रत्युत्तब्धैः सप्तत्वाय । सौर्ये रातदहः पशुरान् भ्यते । सौर्योति
 ग्राह्यो गृह्यते । अहरेव रुपेण सप्तर्षयन्ति । अथो अह्न एवैष बाले ह्यते ।
 सप्तैतदहरति ग्राह्या गृह्यन्ते । (34) सप्त वै शीर्षिण्याः प्राणाः । असावादि
 त्याश्चिरः प्रजानाम् । शीर्षिण्यैव प्रजानां प्राणान् देधाति । तस्मात्सप्त शीर्षि
 न्प्राणाः । इन्द्रो वृत्तं गृह्वा । असुरान् पराभाष्य । स इमान् लोकान् भ्यजयत् ।
 तस्यासौ लोको न भिजित आसीत् । तं विश्वकर्मा भूत्वा भ्यजयत् । यद्वैश्वक
 म्रिणो गृह्यते । (35) सुवर्गस्य लोकस्य भिजित्यै । प्रवा राते स्माल्लोका च्य
 वन्ते । ये वैश्वक म्रिणं गृह्यते । आदित्य इश्वो गृह्यते । इयं वा आदितिः । अस्या
 मेव प्रतितिष्ठन्ति । अन्योन्यो गृह्येते । विश्वान्येवान्येन कर्मणि कुर्वणा यन्ति ।
 अस्या मन्थेन प्रतितिष्ठन्ति । ता वा परा धत्सिं वत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते ।
 ता बुभौ सह महान्नते गृह्येते । यज्ञस्यै वान्तं गत्वा । उभयो लोकयोः प्रति
 तिष्ठन्ति । अकथं मुकथं भवति । उन्नाद्यहयावरुधयै । (36) 3

एकविंशति राष भवति । एतेन वै देवा एकविंशति । आदित्य मित उता मर्गं सुवर्गं
 लोकमारोहयन् । स वा राष इत एकविंशतिः । तस्य दशावस्ता देहानि । दश परस्तात् ।
 स वा राष विराज्युभयतः प्रतितिष्ठतः । विराजि हि वा राष उभयतः प्रतितिष्ठतः ।
 तस्मादन्तरे मौ लोकौ यन् । सर्वेषु सुवर्गेषु लोकेष्वभितपन्नेति । (37)
 देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य । परान् चोति पादाद्विभयुः ।

तं चन्द्रो भिररुद्रां हन्धृत्तै । देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य । अवा
 चोवपादादविभयुः । तं पञ्चमी रश्मिभिरुद्वयन् । तस्मादेकविंशो ह्यन्य
 दिवा कीर्त्यानि क्रियन्ते । रश्मयो वै दिवा कीर्त्यानि । ये गायन्ते । ते गायत्रीबृत्तरयोः
 पवमानयोः । (38) महादिवाकीर्त्यं होतुः पृष्ठम् । विकर्णं ब्रह्मसामम् । भासा
 निष्टोमः । अथैतानि पराणि । परैर्वै देवा आदित्यं सुवर्गं लोकं पारयन् ।
 यदपारयन् । तत्पराणां परत्वम् । पारयन्त्येनं पराणि । य एवं वेद । अथैतानि
 स्पराणि । स्परैर्वै देवा आदित्यं सुवर्गं लोकं स्पारयन् । यदस्पारयन् ।
 तत्स्पराणां स्परत्वम् । स्पारयन्त्येनं स्पराणि । य एवं वेद । (39) ५

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति । येषां संवत्सरे जाप्ते थ । एका दशिन्या
 ध्यते । वैष्णवं वा मन मालभन्ते । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञमेवात्मभन्ते प्रति
 ष्ठित्यै । इन्द्राग्नि मालभन्ते । इन्द्राग्नी वै देवाना प्रयात यामानौ । ये एव
 देवते अयात यामनी । ते एवात्मभन्ते । (40) वैश्व देवमालभन्ते । देवता
 एवावशन्धते । द्यावा पृथिव्यां धेनु मालभन्ते । द्यावा पृथिव्योरेव प्रति
 तिष्ठन्ति । वायव्यं वत्स मालभन्ते । वायुरे वैभ्यो यथा यतना देवता अवश
 न्धे । आदित्यामविं वशा मालभन्ते । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रति तिष्ठ
 न्ति । मैतावरुणी मालभन्ते । (41) मित्तेणोव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति ।
 वरुणेन दुरिष्टम् । प्राजा पत्यं तूपरं महाव्रत आत्मभन्ते । प्राजापत्योति ग्राह्यो

गृह्यते। अहरेव रुपेण समर्थयन्ति। अथो अह्नो वैषवालि द्वियते। आग्ने
 यमालभन्ते प्रतिप्रज्ञाये। अजपेत्वान्का ताते पूर्वे मासैरेव सन्धते। यदेते
 गव्याः पशव आलभ्यन्ते। उभयेषां पशुना जवरुद्ये। (42) यदतिरिक्ता
 मेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत। यद्द्वौ द्वौ पशू समस्ये
 युः। कनीय आयुः कुर्वीरन्। यदेते का ह्यणवन्तः पशव आलभ्यन्ते। नाप्रियं
 भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत। न कनीय आयुः कुर्वते। (43) 5

प्रजापतिः प्रजासृष्ट्वा वृत्तोशयतां देवा भूतानां रसं तेजस्संभृत्य। तेनैवमभि
 पज्यन्। महानववतीति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। मह इव्रतमिति। तन्महा
 व्रतस्य महाव्रतत्वम्। मह तो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। पंचविंश
 स्तोमो भवति। (44) चतुर्विंशत्यर्धमासस्संवत्सरः। यद्वा ऽतस्मिन्संव
 त्सरेधि प्राजायता तदन्तं पंचविंशम भवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो ह्यन्त
 माशितं दिनोति। अथो मध्यत इव प्रजानामूर्धयते। अथ यद्वा इदमन्ततः
 क्रियते। तस्माद्गुन्ते प्रजास्समेधन्ते। अन्ततः क्रियते प्रजननायैवा। तिवृच्चिरो
 भवति। (45) तेषां विहितं गृह्ये शिरः। लोम वृवीरस्त्रि। पराचा स्तुवन्ति। तस्मा
 त्त्वसृगैवान मेधतोनु मेधति। न कृशयतोनु कृशयति। पंचदशान्यः पक्षो भवति।
 स्वप्तदशान्यः। तस्माद्द्वयागंस्यन्यतरमर्धमाभिपर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हेतद्वरीयः
 क्रियते। (46) पंचविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।

एक विंशं पुच्छम् । द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै । सर्वेण सह स्तुवन्ति ।
 सर्वेण ह्यात्मनात्मन्वी । स होत्पतन्ति । एकैका मुच्छिगं धन्ति । आत्मन् ह्य
 ज्ञानि वद्धानि । न वा तातेन सर्वः पुरुषः । (47) यद्वित इतो लोमानि दतो
 न खान् । परिमादः क्रियन्ते । तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते । ओ दुम्बरस्तल्पो भव
 ति । ऊर्जा अन्नमुदुम्बरः । ऊर्ज एवान्नाद्यस्या वरुध्यै । यस्य तल्पसद्यमन
 भिजितगं स्यात् । स देवानागं साम्यज्ञे । तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारु
 ह्यो जायेत् । तल्पसद्यमेवाभिजयति । (48) यस्य तल्पसद्यमभिजितगं
 स्यात् । स देवानागं साम्यज्ञे । तल्पसद्यं मा पराजेषीति तल्पमारुह्यो जायेत् ।
 न तल्पसद्यं पराजयते । प्ले रेवे शर्गसति । महो वै प्लेखः । महस एवान्नाद्यस्या
 वरुध्यै । देवासुरासंयन्ता आसन् । त आदित्ये व्यायच्छन्त । तं देवाससमज
 यन् । (49) ब्राह्मणश्च शूद्रश्च च मर्कते व्यायच्छते । देव्यो वै वर्णा ब्राह्मणः
 असुर्यश्च द्रुः । इमे रात्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यतरो ब्रूयात् । इम उदासीकारि
 ण इमे दुभूतमक्रन्नित्यन्यतरः । यदेवेषां सुकृतं या राद्धिः । तदन्यतरो
 भिश्चीणाति । यदेवेषां दुष्कृतं या राद्धिः । तदन्यतरोपहन्ति । ब्राह्मणसं
 जयति । अमुमेवादित्यं भ्रातृभ्यस्य संविन्दते । (50) 6

इति प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रश्नः

प्रथम माष्टके तृतीयः प्रश्नः

ओम् । देवा सुरा रसंयन्ता आसन् । ते देवा विजयमुपयन्तः । अग्नीषोम
 यो हते जस्विनी स्तनू रसंन्यदधत् । इदमु नो भविष्यति । यदि नो जेष्यन्तीति ।
 तेनाग्नीषोमावषाक्रामताम् । ते देवा विजित्य । अग्नीषोमावन्वैच्यन् ।
 तेग्निमन्वविन्दन्नुत्प्लुत्सन्तम् । तस्य विभक्तीभिस्ते जस्विनी स्तनू रवा
 रुन्धत । (1) ते सोममन्वविन्दन् । तमघ्नन् । तस्य यथाभिज्ञायं तनू व्यगृ
 ह्णात् । ते गृहा अभवन् । तद्गृहाणां गृहत्वम् । यस्यैवं विदुषो गृहा गृह्यन्ते ।
 तस्यत्वैव गृहीताः । नानाग्नेयं पुनराधेये कुर्यात् । यदनाग्नेयं पुनराधेये कु
 र्यात् । व्यृद्धमेव तत् । (2) अनाग्नेयं वा रातक्रियते । यत्सप्रिधस्तनूनघात
 मिडौ बहिर्यजति । उभावाग्नेयावाज्यभागौ स्याताम् । अनाज्यभागौ
 भवत इत्याहुः । यदुभावाग्नेयावन्वञ्चविति । अग्नये पवमानायोत्तरस्य
 त् । यत्पवमानाय । तेनाग्नेयः । तनसोम्यः । नुधन्वत्याग्नेयस्य आज्यभाग
 स्य पुरेनुवाक्या भवति । (3) यथा सुप्तं बोधयति । तादृगेव तत् । तेनाग्ने
 यं सर्वं भवति । राकधा ते जस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः । सैनमीश्वरा प्रद
 ह इति । नेति ब्रूयात् । प्रजननं वा अग्निः । प्रजननमेवोपैतीति । कृतयजु
 रसंभृतसंभार इत्याहुः । (4) न संभृत्या रसंभाराः । न यजुः कार्यमिति ।
 अथो रवन्तु । संभृत्या रावसंभाराः । कार्यं यजुः । पुनराधेयस्य समृद्धयै ।
 तेनो पागंशु प्रचरति । राष्य इव वा राषः । यत्पुनराधेयः । यथो पागंशु
 नल्लमिच्छति । (5) तादृगेव तत् । उच्चैस्त्विष्टकृतमुत्सृजति ।

अग्निमन्वयन्ताः पत्नी संयाजाना मुच्यन्ते

यथानक्षत्रं विच्छा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। राकधा तेजस्विनी देवता मुपैती
 त्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति। प्रयाजानूयाजेष्वेव विभ
 क्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागो स्यात्ताम्। एवं पत्नी संयाजाः। तद्दे
 श्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा तातत्। अनाग्नेयं वा रात
 क्रियत इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नी
 संयाजानाम्। तेनाग्नेयम्। तेन समृद्धं क्रियत इति। (६)।

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योग्निषोमम्। य उक्थयम्। योतिशतम्। ते स ह्येव
 सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते। अन्योन्यस्मै नाति षठन्त। अहमनेन यजा इति।
 ते ब्रुवन्। आजिमस्य धावा मेति। (७) तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुद
 जयत्। तेनायजतासस्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रो ब्रवीत्। मामनेन याजये
 ति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोमं देवतानां पर्येत्। अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिषठ
 न्तास्मै ज्यैष्ठ्याय। (९) य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वारा
 ज्यम्। अग्रं समानानां पर्येति। तिषन्तेस्मै ज्यैष्ठ्याय। सवा राष ब्राह्मण
 स्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा रातं वाजपेय इत्याहुः। वाजाप्यो वा राषः।
 वाजगृह्येन तेन देवा रोत्सन्। सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद।
 (१०) वाजपेयै न पीत्वा भवति। आस्य वाजी जायते। अन्नं वै वाजपेयः। य एवं वेद। आत्ति
 अच्यन्नम्। आस्यान्ना दो जायते। ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। आत्ति

ब्रह्मणज्जन्म। आस्य ब्रह्मा जायते। (11) वाग् वै वाजस्य प्रस्यवः। य एव वेद।
 कुरोति वाचा वीर्यम्। रोमं वाचा गच्छति। अपि वती वाचं वदति। प्रजापति देवै
 भ्यो यज्ञान्यादिशत। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अनुवन्। एष वाव
 यज्ञः। यद्वाजपेयः। (12) अप्येव नो तास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितेः प्रायच्छत।
 तावा एता उज्जितयो वधारव्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय देवतानामनिभगिया देवा
 वै ब्रह्मणश्चान्नस्य च शमलमपाध्नन्। यद्ब्रह्मणश्चान्नमासीत्। सा गाथा
 नाशशागं स्य भवत्। यदन्नस्य। सा सुरा। (13) तस्माद्वायतश्च मत्स्यच
 न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृह्णीयात्। शमलं प्रतिगृह्णीयात्। सर्वावा एतस्य वाचो
 वरुद्धाः। यो वाजपेय याजी। या पृथिव्यां याग्नौ या रथन्तरे। यान्तरिक्षे या
 वायो या वाग् देव्ये। या दिवि यादित्ये या बृहति। यास्यु योषधीषु या वनस्प
 तिषु। तस्माद्वाजपेय याच्या त्विजीनः। सर्वह्यस्य वाचोवरुद्धाः। (14) 2

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत्। तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत्। तदति
 ग्राह्याण्यमतिग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्यो गृह्यन्ते। यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नाव
 रुन्धे। तैरतिगृह्यावरुन्धे। पंच गृह्यन्ते। पांक्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः।
 तमात्वावरुन्धे। (15) सर्वे रोन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधाति।
 सप्त दश प्राजापत्या ग्राहा गृह्यन्ते। सप्त दशः प्रजापतिः। प्रजापते राष्ट्र्यै। एक
 यर्चा गृह्यानि। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। सोम ग्राहागंश्च सुरा ग्राहागंश्च

गृह्णाति। रातद्वै देवानां परममन्नम्। यत्सोमः। (16) रातन्मनुष्याणाम्। यत्सुरा। परमेणो वास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यप्रवरुन्धे। सोमगृह्णात्सु गृह्णाति।
 ब्रह्मणो वा राततेजः। यत्सोमः। ब्रह्मण रावतेजसा तेजो यजमाने दधाति।
 सुरागृह्णात्सु गृह्णाति। अन्नस्य वा रातच्छमलम्। यत्सुरा। (17) अन्नस्यैव
 शमलेन शमलं यजमाना दप हन्ति। सोमगृह्णात्सु सुरागृह्णात्सु गृह्णाति।
 पुमान्वे सोमः। स्त्री सुरा। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यशो करोति प्रजन
 नाय। आत्मानमेव सोमगृह्णात्सु स्पृणोति। जायागं सुरागृह्णात्सु। तस्माद्वाजपेय
 याज्यमुष्मिल्लोके स्तियगं संभवति। वाजपेयाभिजितगं ह्यस्य। (18) पूर्वं
 सोमगृह्णात्सु गृह्यन्ते। अपरे सुरागृह्णात्सु। पुरोक्षगं सोमगृह्णात्सु दयति। यश्चा
 दक्षगं सुरागृह्णात्सु। पापवस्यस्यस्य ^{विधु} विधुत्स्यै। राषवे यजमानः। यत्सोमः।
 अन्नगं सुरा। सोमगृह्णात्सु सुरागृह्णात्सु व्यतिषजति। अन्नाद्येनैव न
 व्यतिषजति। (19) संपृचस्थसंमा भवेण पृक्तेत्याह। अन्नं वे भद्रम्। अन्ना
 द्येनैव नगं सगंसृजति। अन्नस्य वा रातच्छमलम्। यत्सुरा। पाप्मेव खलु
 वे शमलम्। पाप्मना वा ^{नमे} रातच्छमलेन व्यतिषजति। यत्सोमगृह्णात्सु सुरा
 गृह्णात्सु व्यतिषजति। विपृचस्थविमा पाप्मना पृक्तेत्याह। पाप्मनेनैव नगं
 शमलेन व्यावर्तयति। (20) तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेधयो दक्षिण्यः।
 प्राहुः द्रवति सोमगृह्णात्सु। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्क्युरा
 गृह्णात्सु। इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमगृह्णात्सु। यावदेव सत्यम्।

तेन सूयते। वाजसृष्ट्यस्युरागृहान् हरन्ति। अनृते नैव विशङ्गं संगंसृ
जति। हिरण्यपालं मधोः पूर्णं ददाति मध्वयो सानीति। एकधा ब्रह्मण उप
हरति। एकधैव यजमान आयुस्तेजो दधाति। (२१) ३

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थेयः। न षोडशो जातिरात्मः। अथ
कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवो वरुन्धन्त इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आ
ग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव तेनावरुन्धे। रोन्द्राग्नेनोक्थेयम्।
रोन्द्रेण षोडशिनस्स्तोत्रम्। सारस्वत्यातिरात्मम्। (२२) मारुत्या बृहत्
स्स्तोत्रम्। रातावन्तो वै यज्ञक्रतवः। तान्पशुभिरेवावरुन्धे। आत्मान
मेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन। प्राणापानावुक्थेयेन। वीर्यं षोडशिनस्स्तो
त्रेण। वाचमतिरात्रेण। प्रजा बृहत्स्स्तोत्रेण। इममेव लोकमभिजयत्यग्नि
ष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थेयेन। (२३) सुवर्गलोकं षोडशिनस्स्तोत्रेण। देव
यान्नेव पथ आशे हृत्यतिरात्रेण। नाकं रोहति बृहत्स्स्तोत्रेण। तेज एवा
त्पन्धत्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन। इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचं
सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं च मनुष्यलोकं च। अभिजयति मारुत्या वश्या।
सप्तदशप्राजापत्यान्पशुमालभते। सप्तदशः प्रजापतिः। (२४) प्रजापते
राप्तये। इयामा एकरुपा भवन्ति। एवमिव हि प्रजापतिस्समृद्धये। तान्पर्य
ग्निकृत्तानुत्सृजति। मरुतो यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशा

मालभत। तये वै नानशामयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्संज्ञपयेत्। मरुत एव
 शमयित्वा। (२५) एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति। एक
 देवत्या हि। एते। अथो एक धैव यजमाने वीर्यं दधाति। नैवारेण सप्त दश शश
 वेणे तर्हि प्रचरति। एतत्पुरोडाशा ह्येते। अथो पशूनामेव विद्रुमपि दधा
 ति। सार स्वत्योत्तमया प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा।
 अथो प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिर्हि वाक्। अपन्न दती
 भवति। तस्मान्मनुष्यास्सर्वा वान्यं वदन्ति। (२६) ४

सावितं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्त द्वे देव्याहुः। यद्वाजपेयस्य पूर्व
 यदपरमिति। सवित प्रसूत एव यथा पूर्व कर्मणि करोति। सवने सवने जुहोति।
 आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। वाचस्पति
 वाचि मध स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां पुरान्नेभासीत्। वाचमेवास्मा अन्न
 ज्ञं स्व दयति। (२७) इन्द्रे स्य वज्रोसि बालं दत्त इति रथमुपावहरति विजित्यै।
 वाजस्यनु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्। यच्चा स्या मयि। तदेवा
 वरुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभये भिषिच्यते। अप्स्वन्तर मृतमप्युभेष जमित्य
 इवान्पलपूलयति। अप्सु वा अइव स्य लृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेन न्वव प्लवते।
 यदप्यु पलपूलयति। (२८) य देवा स्याप्यु प्रविष्टम्। तदेवावरुन्धे। कहु वा
 अइवोऽमेह्य मुपगच्छति। यदप्यु पलपूलयति। मेहयाने वै नान्करोति।

अग्ने ।
 वायुर्वत्त्वा मनुर्वत्वेत्याह । एता वा एतं देवता अइव मयुञ्जन् । ताभिरेवै नान्
 युनक्ति । सर्वस्यो जित्ये । यजुषा युनक्ति न्यावृत्तये । (29) अपान पादाशु हेम
 न्निति संमार्ष्टि । मेद्यानेवै नान्करोति । अथो स्तोत्रत्येवै नानाजिगं सरिव्यतः ।
 विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव भूत्वेमान् लोका नभिजयति । वैश्वदेवो वै रथः ।
 अंकौ न्यंकावभिलो रथं यावित्याह । या एव देवता रथे प्रविष्टाः । ताभ्य एव
 नमस्करोति । आत्मनो नात्ये । अइरथं भावुकोस्य रथो भवति । य एवं वेद ।
 (30) 5

देवस्याहृगं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषमित्याह । सवितुः प्रसू
 त एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति । देवस्याहृगं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता
 वर्षिष्ठं नाकगं रुहेयमित्याह । सवितुः प्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकगं रोहति ।
 चात्वाले रथचक्रं निमित्तगं रोहति । अतो वा अंगिरस उत्तमास्सुवर्गं लोकमायन् ।
 साक्षा देव यजमानस्सुवर्गं लोकमेति । आवेष्यति । वज्रो वै रथः । वज्रेणैव दिशो
 भिजयति । (31) वाजिनागं साम गायते । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुन्दे ।
 वाचो वषट् देवेभ्यो पाकामत् । तद्वनस्पतीन् प्राविशत् । सैषा वाजव नस्पतिषु वदति ।
 या हुन्दुभौ । तस्मा हुन्दुभिस्सर्वा वाचोतिव दति । हुन्दुभीन्त्समादतन्ति । परभा वा
 एषा वाक् । (32) या हुन्दुभौ । परमयेव वाचा वरां वाचमवरुन्दे । अथो वाच
 एव वषट् यजमानो वरुन्दे । इन्द्रो य वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाज
 मजयिदित्याह । एष वा एतद्दिन्द्रः । यो यजते । यजमान एव वाजमुञ्जयति ।

सप्तदश प्रयाधानाजिं धावन्ति । सप्तदशगं स्तोत्रं भवति । सप्तदशसप्तदश
 दीयन्ते । (33) सप्तदशः प्रजापतिः । प्रजापतेराप्तये । अर्वासि सार्तिरसिवा
 ज्यसीत्याह । अग्निर्वाअर्वा । वायुस्यसिः । आदित्योवाजी । ताभिरेवास्यै देव
 ताभिर्देवरथं युज्जति । प्राष्टिवाहिनं युज्जति । प्राष्टिवाही वै देवरथः । देवरथ
 मेवास्यै युज्जति । (34) वाजिनो वाजं धावत काष्ठां गच्छतेत्याह । सुवर्गो वै
 लोकः काष्ठा । सुवर्गमेव लोकं यन्ति । सुवर्गो वा एते लोकं यन्ति । अजिं
 धावन्ति । प्राञ्चो धावन्ति । प्राडिव हि सुवर्गो लोकः । चतसृभिरनुमन्तायतो
 चत्वारि खन्द्यगंसि । खन्द्योभिरेवेनास्युवर्गो लोकं गमयति । (35) प्र वा
 एते स्माल्लोकाच्चयवन्ते । य आजिं धावन्ति । उदञ्च आवर्तन्ते । अस्मादेव
 तेन लोकान्नुयन्ति । रथविप्रोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै । आप्रावाजस्य प्रसवो
 जगन्त्यादित्याह । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुन्धे । यथा लोकं वा एत
 उज्जयन्ति । य आजिं धावन्ति । (36) कृष्णलं कृष्णलं वाजसृष्टयः प्रय
 च्छति । यमेव ते वाजं लोकं मुज्जयन्ति । तंपरिक्रीयावरुन्धे । राकधा ब्रह्मण
 उपहरति । राकधैव यजमाने वीर्यं दधाति । देवाका ओषधीष्वजिमयुःता
 बृहस्पतिरुदजयत् । सनीवारा न्निरवृणीत । तन्नीवाराणां नीवारत्वम् । जेवार
 इचरुर्भवति । (37) एतद्वै देवानां परममन्नम् । यन्नीवाराः । परमेणैवास्मा
 अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे । सप्तदशशरावो भवति । सप्तदशः प्रजा
 पतिः । प्रजापतेराप्तये । क्षीरे भवति । रुचमेवास्मिन्दधाति । सार्पिष्वान्भवति

मेदयत्वा यं वाहृस्वत् यो वा राष देवतया । (38) यो वाजपेयेन यजते वाहृस्व
 त्य राषच रुः । अश्वान्त्सरिष्यतस्स सुषुषश्चाव द्वापयति । यमेव ते वाजं
 लोकमुज्जयन्ति । तमेवाव रुन्धे । अजीजिपतवनस्पतय इन्द्रे वाजं विमुच्य
 ध्वामिति दुन्दुभीन् विमुच्यति । यमेव ते वाजं लोकमिन्द्रियं दुन्दुभय उज्ज
 यन्ति । तमेवाव रुन्धे । (39) 6

तात्पर्यं यजमानं परिधापयति । यज्ञो वै तात्पर्यम् । यज्ञेनैवैतद्गं समर्चयति । दूर्ध
 प्रयं परिधापयति । पवित्तं वै दूर्ध्माः पुनात्येवैनम् । वाजं वा राषो वरु रुत्सते ।
 यो वाजपेयेन यजते । ओषधयः खलु वै वाजः । यद्दूर्धप्रयं परिधापयति ।
 (40) वाजस्यावरुद्यै । जाय राहिसुवो रोहावेत्तथाह । पत्न्या रावेष यज्ञस्या
 न्वारन् भोजवाच्छत्यै । सप्तदशरत्ति रूपो भवति । सप्तदशः प्रजापतिः । प्रजा
 पते रात्त्यै । नूपरश्चतुरश्रिभवति । गौधूमं च धालम् । नवा राते त्रीहयो न यवाः
 यद्गोधूमाः । (41) रावमिव हि प्रजापतिरसमृद्यै । अथो अमुमेवास्मै लोक
 मन्नवन्तं करोति । वासोभिर्वेष्टयति । राष वै यजमानः । यद्गूपः । सर्व देवत्यं
 वासः । सर्वाभिरेवैनं देवताभिस्समर्चयति । अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः
 कुरुते । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । द्वादश वाज प्रसवीयानि जुहोति । (42)
 द्वादश मासस्संवत्सरः । संवत्सरमेव प्रीणाति । अथो संवत्सरमेवास्मा
 उपदधाति । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । दशभिः कल्पैरोहति । नव वै

पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दृशमी। प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोक
 मेति। एतव द्वे पुरुषस्य स्वम्। (43) यावत्प्राणाः। यावद्देवास्यास्ति। तेन सह
 सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवागं अगन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता अभूमे
 त्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा
 अयं लोकः। अस्मा देव तेन लोकान्मेति। (44) समहं प्रजया सं प्रया प्रजेत्याह।
 आशिषमेवेता माशास्ते। आस पुष्टेऽन्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवैवंगं सम
 धयन्ति। ऊषेऽन्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवेन मन्नाद्येन समर्ध
 यन्ति। पुरस्तात्प्रत्यञ्चं दन्ति। (45) पुरस्ताद्विप्रीचीनमन्नमद्यते। शीर्षे तो
 दन्ति। शीर्षे तो दयन्नमद्यते। दिग्भ्यो दन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्ध
 ने। ईश्वरो वा एष पराद्भ्रुवदधः। यो यूपगं रोहति। हिरण्यमद्यवरोहति। अमृतं
 वै हिरण्यम्। अमृतगं सुवर्गो लोकः। (46) अमृत एव सुवर्गं लोके प्रतितिष्ठति।
 शतमानं भवति। शतायुः पुरुषइशतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। पुष्ये वा
 एतद्रूपम्। यदृजा। त्रिसंवत्सरस्थान्यान्पशून्परिप्रजायते। वस्ताजिनमद्यव
 रोहति। पुष्यामेव प्रजनने प्रतितिष्ठति। (47) 7

सप्तान्नं हो प्राञ्जु होति। सप्त वा अन्नानि। यावन्तयेवान्नानि। तान्येवावरुन्धे।
 सप्तग्राभ्या ओषधयः। सप्तारण्याः। उभयीषामवरुद्ध्यै। अन्नस्थान्नस्य
 जु होति। अन्नस्थान्नस्यावरुद्ध्यै। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्ध्यस्यास्नीयता। (48)

अवरुद्धैर्मन्युदयेत। सर्वस्य समवदाय जुहोति। अन्नवरुद्धस्यावरुद्धयै।
 ओदुम्बरेण सुवेण जुहोति। ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज वावन्नाद्यस्यावरुद्धयै।
 देवस्यत्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत वावैन्नं ब्रह्मणा देवताभिरभि
 षिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धयै। (49)
 पुरस्तात्प्रत्यञ्च मभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतोभिषि
 ञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। आमुखादन्ववद्भावयति। मुखत वावस्मा अ
 न्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। दाष वा अग्नेस्सवः।
 तेनैवैनाभिषिञ्चति। इन्द्रस्यत्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। (50) इन्द्रिय
 मेवास्मिन्नैतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। ब्रह्मवै देवा
 नांबृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनाभिषिञ्चति। सोमग्राहाण्श्चाव दानीयानि चर्त्विग्भ्य
 उपहरन्ति। अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्राहाण्श्चान्व दानीयानि च वाज
 सृष्टृभ्यः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो उभयीष्वेवाभिषिञ्चयते। विमा
 थं कुर्वते वाजसृतः। (51) इन्द्रियस्यावरुद्धयै। अनिरुक्ताभिः प्रातस्सवने
 स्तुवते। अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापते शक्त्यै। वाजवतीभिर्मिद्यन्दिने।
 अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुद्धे। शिपि विष्टवतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो
 वै विष्णुः। पशवश्शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति।
 अन्तमेवैनाग्रां श्रियै गमयति। (52) ३

मृषदे त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते। दुषदमित्याह। वनस्पतयो वै
 दु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते। भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवन
 मगन्निति वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति। (53) अत्सुषदेत्वा घृतसद
 मित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य सूयते। ०योम सदमित्याह। यदा वै वसीया
 न्भवति। ०योमगन्निति वै तमाहुः। ०योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदंत्वान्त
 रिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते। नस्माद्वाजपेययाजी न कंचन
 प्रत्यवशेति। अपीवृष्टिदेवतानां सूयते। (54) नक्सदमित्याह। यदा वै
 वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पंच
 जनीना इत्याह। पंचजनानामेवैतेन सूयते। अपां रसमुद्वयसमित्याह।
 अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिं समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाया। (55)

9

इन्द्रो वृत्तं हत्वा। अशुरान्पराभांय। सोमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पू
 र्वेद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञागच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरद
 दुः। तेब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनरिच्छामः। अस्मभ्यमेव पूर्व्युः क्रियाता
 इति। (56) तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्व्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पू
 र्व्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपी
 ताय स्वधानम् इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण
 आहृष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे।

तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते। (57) रातुदेवा ह्यज्ञं पुरा वा जश्रावसा विदा
 मक्रन्। तस्मात्ते देवे जाये अभ्याक्षत। य एवं वेद। अभि द्वितीयां जायामश्नुते।
 अग्नये कव्यवाहनाय स्वधानम् इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र
 आहुतीर्जु होति। त्तिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते। (58) षड्वा ऋतवः। ऋनूनेव
 प्रीणाति। नूष्णीं मेक्षणमादधाति। अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्नवा। देवान्वै पितृ
 न्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जु होति। त्तिर्निदधाति। षट्स
 म्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। (59) ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृ
 न्प्रीणाति। तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं वहिर्भवति।
 सकृदिव हि पितरः। त्तिर्निदधाति। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तान्नेव प्रीणाति। परा
 डगवर्तते। (60) ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपास्ते। ऊवमभागा हि पितरः।
 ब्रह्मवादिनोव दन्ति। प्राश्यांश्न प्राश्याश्मिति। यत्प्राशनीयात्। जन्यमन्न
 मधात्। प्रमायुकरस्यात्। यन्न प्राशनीयात्। अहविरस्यात्। (61)
 पितृभ्य आवृश्चेत्। अवक्षेयमेव। तन्नेव प्राशितं नेवा प्राशितम्।
 वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं वा ददति। दशां दिवसति। हरणभागा हि

पितरः। पितृनेव निरव दयते। उत्तर आयुषि लोम दिन्दीत। पितृणां
 ह्येतर्हिने दीयः। (62) न मस्करोति। न मस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः
 पितरो रसाय। नमो वः पितर इशुवमाय। नमो वः पितरो जीवाय। नमो वः
 पितरस्स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवे। नमो वः पितरो घोराय। पितरो
 नमो वः। य एतस्मिन्लोके स्थ। (63) युष्मांस्तनु। येस्मिन्लोके। मां तेषु
 य एतस्मिन्लोके स्थ। यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त। येस्मिन्लोके। अहं तेषां
 वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठस्समानार्ता भवति। य एवं विद्वान्पितृभ्यः
 करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः। (64) देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा
 एतत्पितृलोके चरति। यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्य
 यर्चा पुनरैति। न प्रमायुको भवति। पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
 यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वर उगार्तिमार्ताः। प्राजापतिस्त्वावैनं तत् उन्नेतु
 महतीत्याहुः। यत्प्राजापत्य यर्चा पुनरैति। प्राजापति रेवैनं तत्
 उन्नयति। नार्तिमार्त्तिति यजमानः। (65) 10

इति प्रथमाष्टके तृतीयः प्रश्नः

प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रश्नः।

ओम्- उभये वा एते प्रजापते रक्षयश्च्युज्यन्त। देवा इचा सुरा इच। तान् न्यजा
नात्। इ मे न्य इ मे न्य इति। स देवान् गं शून करोत्। तान् न्य क्षणोत्। तान् पवि
लेणा पुनात्। तान् परस्तात् पवितस्य न्य गृह्णात्। ते गृहा अभवन्। तद् गृहाणां
गृहत्वम्। (1) देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद् गृहाः। विदुरेनं
देवाः। यस्यैवं विदुष एते गृहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्या हुतिः। यद्दुपांशुः।
सोमेन देवांस्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यद्दुपांशुं जुहोति। सोमेनैव
तद्देवांस्तर्पयति। यद् गृहाञ्जु होति। (2) देवा एव तद्देवान् गच्छन्ति। यच्च
मृगाञ्जु होति। ते नैवानुरूपेण यजमानस्युवर्गं लोकमेति। किञ्चेतद्ग
आसीदित्याहुः। चत्पात्ताणीति। इयं वा एतद्ग आसीत्। मृन्मयानि वा
एतान्मासन्। ते देवान् व्यावृत भगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्ताण्य
पश्यन्। तान्यकुर्वता। (3) ते वै ते व्यावृत भगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्ताणि
भवन्ति। व्यावृतमेव ते यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्ताणि भवन्ति।
अमुमेव ते लोकं भ्रिजयति। यानि मृन्मयानि। इममेव ते लोकं भ्रिजयति।
ब्रह्मनादिनो वदन्ति। काश्चन अस्थाली वयि न्याससोमगृहणीरिति देवा वै पृश्नि
मदुहन्। (4) तस्या एते स्तना आसन्। इयं वै पृश्निः। तां मादित्या उपादित्य
स्थाल्या चतुष्पदः पशून् दुहन्। यदादित्यस्थाली भवति। चतुष्पद एव
तथा पशून् यजमान इमां दुहे। तामिन्द्र उक्शयस्थाल्येन्द्रियमदुहत्।
यद्दुक्थ्यस्थाली भवति। इन्द्रियमेव तथा यजमान इमां दुहे। तां विश्वे देवा

आग्नेयणस्थाल्योर्जमदुहन्। यदाग्नेयणस्थाली भवति (5) ऊर्जमेव तथा
यजमान इमां दुहे। तां मनुष्या ध्रुवस्थाल्यायुरदुहन्। यद्ध्रुवस्थाली भवति।
आयुरेव तथा यजमान इमां दुहे। स्थाल्या गृह्णाति। वायव्येन जुहोति।
तस्माद्वन्येन पात्रेण पशुन्दुहन्ति। अन्येन प्रति गृह्णन्ति। अथोऽयावत्
मेव तद्यजमानो गच्छति। (6) ।

युवगं सुराममश्विना। नमुचावासुरेसचा। विषिपान्ना शुभस्पती। इन्द्रं कर्म
स्वावतम्। पुत्रमिव पितरश्वश्विनो भा। इन्द्रावत् कर्मणा दृगंसनाभिः। यत्सु
रामं व्यापिब्रह्मचीभिः। क्षरस्वती त्वामघवन्नभीष्णात्। अहं यजने हवि
रास्येते। सुचीव घृतं च मू इव सोमः। (7) वाजसनिगं रथिमस्मे सुवीरम्।
प्रशस्तं घेहि यशसंबृहन्तम्। यस्मिन्नइवास ऋषभास उद्वाणः। वशामेषा
अवसृष्टास आहुताः। कीलालपे सोमपृष्ठाय वैधसे। हृदा मतिं जनय चारु
मनये। नानाहिवां देवहितगं सद्यो मितम्। मासगं सृष्टाथां परमेऽयोमन्।
सुरात्वमसि शुष्मिणी सोम राषः। मा माहितगं सीस्त्वां योनि मा विद्वान्। (8)
यदन्न शिष्टगं रसिनस्युतस्य। यदिन्द्रो अपिब्रह्मचीभिः। अहंतदस्य म
नसा शिवेन। सोमगं राजानमिह भक्षथापि। दे सुती अशृणवं पितृणाम्।
अहं देवाना मुत मर्त्यानाम्। नाश्यादिदं विश्वं भुवनगं समेति। अन्तरा
पूर्वमपरंच केतुम्। यस्ते देववरुण गायताब्न्दाः पाशः। त्वं त्वेनावयजे। (9)

यस्ते देववरुण त्विष्टुष्वन्धाः पाशाः। तं तं तातेनावयजे। यस्ते देववरुण
जगतीष्वन्धाः पाशाः। तं तं तातेनावयजे। सोमो वा तातस्य राज्यमादत्ते।
यो राजा स नृजयो वा सोमेन यजते। देवसु वा मेतानि हवीर्गंषि भवन्ति।
तावन्तो वै देवानां सवाः। तं तावस्मै स्वान्प्रयच्छन्ति। तं तं पुन
स्सुवन्ते राज्याय। देवसू राजा भवति। (10) 2

उदस्था द्येव्यदितिर्विइवरुपी। आयुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय कृण्वती
भागम्। मिताय वरुणाय च। इयं वा अग्निहोती। इयं वा तातस्य निषीदति।
यस्याग्निहोती निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्था द्येव्यदिति रिति।
इयं वै द्येव्यदितिः। (11) इमामेवास्मा उत्थापयाति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मिताय वरुणाय चेत्याह।
यथायजुरे वैतत्। अर्वाति वा राषैतस्य पाप्मानं प्रतिरव्याय निषीदति। यस्या
ग्निहोत्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्धवाक्त्रा ह्यणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्।
अर्वाति मेवास्मिन्पाप्मानं प्रति मुञ्चति। (12) दुग्धवा ददाति। न ह्यहृष्टा दक्षिणा
दीयते। पृथिवी वा तातस्य पयः प्रविशति। यस्याग्निहोतं दुह्यमानं गृ
स्कन्दति। यदद्य दुग्धं पृथिवीमसक्त। यदोषधी रप्यसरय दायः।
पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह।
पयं तावात्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति। (13) अद्भिरेवैन

हाप्नोति । यो वै यज्ञस्यातेनानातर्गं सगं सृजति । उभे वै ते तदृचिर्दितः ।
 आच्छति खलु वा तातदग्नि होतम् । यद्दु ह्यमानगं स्कन्दति । यदभि दुह्यात् ।
 आतेनानातर् यज्ञस्य सगं सृजेत् । तदेव याहृक्कीहृक्च होतव्यम् । अथान्यां
 दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम् । अनातेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति । (14)

यद्दु हृतस्य स्कन्देत् । यत्ततो हुत्वा पुनरेयात् । यज्ञं विच्छिन्द्यात् ।
 यत्न स्कन्देत् । तन्निषद्य पुनर्गृह्णीयात् । यत्नैव स्कन्दति । तत एवेन्तु पुन
 र्गृह्णाति । तदेव याहृक्कीहृक्च होतव्यम् । अथान्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम् ।
 अनातेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति । (15) विवा तातस्य यज्ञाद्विद्यते । यस्य
 ग्नि होतैश्चिश्चिते श्वान्तरा धावति । रुद्रः खलु वा ताषः । यद्गनिः । यद्गामन्व
 त्यावर्तयेत् । रुद्राय पशुमपि दद्यात् । अपशुर्यजमानस्स्यात् । यद्गो
 न्वति पिञ्चेत् । अनाद्यमनैरापः । अनाद्यमाभ्यामपि दद्यात् । गार्हपत्या
 द्भस्मादाय । इदं विष्णुर्विचक्रम इति वैष्णव्यं च हवनीया दृष्टव्यं सयन्नु द्रवेत् ।
 यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञेनैव यज्ञं संतनोति । भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै । (16) 3

निवा तातस्या हवनीयो गार्हपत्यं कामयते । नि गार्हपत्य आ हवनीयम् । यस्य
 ग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभिनिमोचति । दग्धेण हिरण्यं प्रब्रह्म पुरस्ताद्धरेत् ।
 अथाग्निम् । अथाग्नि होतम् । यद्दिरण्यं पुरस्ताद्धरति । ज्योतिर्वै हिरण्यम् ।
 ज्योतिरेवेनं पश्यन्नुद्धरति । यद्गनिं पूर्वगं हरत्यथाग्नि होतम् । (17)

Date

--	--	--	--	--	--

Page No.

--

Handwriting practice area with a vertical red margin line on the left and multiple horizontal blue lines for writing.

भागधेयेनैवेनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः।
 सर्वाभिरेवेनं देवताभिरुद्धरति। अग्निहोत्सुपसाद्यात्पितोरासीत्। व्रतमेव हत
 मनुम्रियते। अन्तं वा राष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्रयति। अन्तमेव यज्ञस्य
 गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योभिनिमोचति। (18) पुनस्यमन्य जु होति।
 अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति। वरुणो वा रातस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धु
 तं सूर्योभिनिमोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। निवा रात
 स्या हवनीयोगार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य आ हवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं
 सूर्योभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्। (19) अथाग्निम्। अथाग्निहोत्सुम्।
 यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। रातदा अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवेनं धा
 म्ना समर्धयति। यदाग्निं पूर्वगं हरत्यथाग्निहोत्सुम्। भागधेयेनैवेनं प्रणयति।
 ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। (20) सर्वाभिरेवेनं देवताभि
 रुद्धरति। पराची वा रातस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्यो
 भ्युदेति। उषाः केतुना जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तमग्नं
 स्वाहेति प्रत्यङ्निषद्याज्येन जुह्यात्। प्रतीची मेवास्मै विवासयति। अग्निहोत्सु
 मुपसाद्यात्पितोरासीत्। व्रतमेव हतमनुम्रियते। अन्तं वा राष आत्मनो गच्छति।
 (21) यस्ताम्रयति। अन्तमेव यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योभ्युदेति।
 पुनस्यमन्य जु होति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति। पितो वा रातस्य यज्ञं
 गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।

यस्याहवनीयेनुदात्ते गार्हपत्य उदायेत्। (२२) यदाहवनीयमनुदात्त्य गार्हपत्यं मन्थेत्। विच्छिन्धात्। भ्रातृण्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं

क्रियते। तदनु रुद्रोवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।

रुद्रोस्य पशून्घातुकस्स्यात्। आहवनीयमुदात्त्य। गार्हपत्यं मन्थेत्।

(२३) इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योने रधि जातवे दाः। स गायत्रिया त्ति क्षुधा

जगत्या देवेभ्यो हव्यं बहुतु प्रजानन्निति। वन्दोभिरेवैनगं स्वाद्योनेः

प्रजनयति। गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उपतिष्ठन्ते।

स यद्दुदायति। तदनु पशवो पक्रामन्ति। इषे रथ्यै रमस्व। (२४) सहसे द्युम्ना

या ऊर्जेपत्या येत्याह। पशवो वै रधिः। पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतो

त्वोत्सो समिन्धाता मित्याह। ऋक् सामे वै सारस्वतावुत्सो। ऋक्सामाभ्या

मेवैनगं समिन्धे। सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहाद्वि

राट्। (२५) ताभ्यामेवैनगं समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा तत्स्य यज्ञं

विच्छिनत्ति। यस्यानेवारथोवान्तराग्नी याति। आहवनीयमुदात्त्य। गार्हपत्या

दुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदगं हिते। सूर्यस्य रश्मीनन्वात्तान। तत्त रधिष्ठा

मनु संभरतम्। संनरसृजसुमत्यावाजवत्येति। (२६) पूर्वोवास्य यज्ञेन यज्ञ

मनु संतनोति। त्वमग्ने सप्रथा असीत्याह। अग्निस्सर्वा देवताः। देवताभिरेव

यज्ञगंसंतनोति। अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव पथि

कृतगं स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं यज्ञियं पन्था मपि नयति।

अ॒न॒नु॒ज्ञान्दक्षि॑णा । व॒ही ह्ये॒ष स॒मृ॒द्यै । (२७) ४

यस्य प्रातस्सवने सोमोतिरिच्यते । माध्यन्दिनं सवनं कामयमानोभ्यतिरिच्यते । गौरिर्व्यति मरुतामिति धयद्वतीषु कुर्वन्ति । हिनास्ति वै सन्ध्यधीतम् । सन्धीव खनु वा तातम् । यत्सवनस्यातिरिच्यते । यद्वयद्वतीषु कुर्वन्ति । सन्ध्येऽशान्त्यै । गायत्रं साम भवति पञ्च दशस्तोमः । तेनेव प्रातस्सवनान्नयन्ति । (२८) मरुत्वतीषु कुर्वन्ति । तेनेव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति । होतुश्च मसमनून्नयन्ते । होतानुशङ्गसति । मध्यत एव यज्ञं समादधाति । यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोतिरिच्यते । आदित्यं

तृतीयसवनं कामयमानोभ्यतिरिच्यते । गौरिर्वीतं साम भवति । अतिरिक्तं वै गौरिर्वीतम् । अतिरिक्तं यत्सवनस्यातिरिच्यते । (२९) अतिरिक्तस्य शान्त्यै । वणमहागं आसि सूर्येति कुर्वन्ति । यस्यैवादित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते । तेनेवेनं कामेन समर्धयन्ति । गौरिर्वीतं साम भवति । तेनेव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति । सप्त दशस्तोमः । तेनेव तृतीयसवनान्नयन्ति । होतुश्च मसमनून्नयन्ते । होतानुशङ्गसति । (३०)

मध्यत एव यज्ञं समादधाति । यस्य तृतीयसवने सोमोतिरिच्येत । उक्थं कुर्वन्ति । यस्योक्थेतिरिच्येत । अतिरक्तं कुर्वीत । यस्यातिरक्तंतिरिच्येत । तत्त्वे दुष्प्रज्ञानम् । यजमानं वा तातपशव आसाहयन्ति । वृहत्साम भवति ।

मध्यत एव यज्ञं समादधाति । यस्य तृतीयसवने सोमोतिरिच्येत । उक्थं कुर्वन्ति । यस्योक्थेतिरिच्येत । अतिरक्तं कुर्वीत । यस्यातिरक्तंतिरिच्येत । तत्त्वे दुष्प्रज्ञानम् । यजमानं वा तातपशव आसाहयन्ति । वृहत्साम भवति ।

बृहदा इमान् लोकान्दाधार। क्वर्हिताः पशवः। बृहते वास्मै पशून्दाधार।
 शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै देवानां पुष्टम्। पुष्ट्ये वै नगं सम
 धयन्ति। होनुश्च मसमनुन्नयन्ते। होतानु शगं सति। मध्यल एव यज्ञगं
 समादधाति। (31) 5

एकैको वै जनताया मिन्द्रः। एकं वा एता विन्द्रमभि सगं सुनुतः। यौ द्वौ सगं सु
 नुतः। प्रजापतिर्वा एष वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ज्ञावाणो दन्ताः। अन्यतरं वा
 एते सगं सुन्वतो निर्वप्यति। पूर्वेणोपसृत्या देवता इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै
 शोयान्भवति। एतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै। (32) मरुत्वतीः प्रति
 पदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्। देवानामेवापराजित आयतने
 यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः। इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। उभाभ्या
 मेवैनन्तरेति। वाचश्च मनसश्च। प्राणान्चाधानान्च। विश्वस्य पृथिव्याश्च।
 (33) सर्वस्माद्विताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति। सुवर्गस्य लोक
 स्याभिवृत्तयै। अभिजिद्ववति। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्ववति।
 विश्वस्य जित्यै। यस्य भूयागंसो यज्ञकृतव इत्याहुः। स देवता वृक्त इति।
 यद्यग्निष्टोमस्सोमः परस्तात्स्थ्यात्। (34) उक्थं कुर्वति। यद्युक्थः स्या
 त्। अतिशतं कुर्वति। यज्ञकृतुभिरेवास्य देवता वृक्ते। यो वै छन्दोभिरभि
 भवति। स सगं सुन्वतो रभि भवति। संवेशायत्वोपवेशायत्वेत्याह।

अन्दागं एसि वै संवेश उपवेशः। अन्दाग्भि रेवास्य अन्दागंस्यभि भवति। इष्ट
 गो वा ऋत्विजामध्वर्युः। (35) इष्टर्गः खलु वै पूर्वोर्षुः क्षीयते। प्राणापानौ
 मृत्योर्मापातमित्याह। प्राणापानयो रेवक्षयते। प्राणापानौ मामाहासि
 ष्टमित्याह। नैनं पुरायुषः प्राणापानौ जदितः। आर्तिं वा राते नियन्ति।
 येषां दीक्षितानां प्रमीयते। न यदववर्जयुः। क्रूरकृतमिवेषां लोकस्स्यात्।
 आहर दृष्टेति क्रूयात्। (36) न दक्षिणतो वेद्ये निधाय। सर्पराज्ञिया ऋग्भि
 स्स्तुयुः। इयं वै सर्वतो राज्ञी। अस्या रावेनं परिददति। व्युद्धं तदित्याहुः।
 यत्स्तुतमनुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीना कीर्ती माजलीयं पशियात्।
 यामीरनु कुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्। उभयो रेवेनं लोकयोः परिददति।
 (37) अथो धुवन्त्येवेनम। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परिचन्ति।
 ताय इमे लोकाः। राभ्य रावेनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परिचन्ति।
 षट्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवेनं धुवते। अग्न आयुगंभि
 पवस्य इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तर सामेषागुं सोमस्स्यात्। आयु
 रेवात्प्रन्दधत्ते। अथो पाप्मानमेव विजहतो चान्ति। (38) 6

अशुर्यं वा रातस्मादूर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपक्रामन्ति। यस्य यूपो विशोहाति।
 त्वाष्ट्रं बहु रूपमानभैत। त्वष्टा वै रुपाणा मीशो। य राव रुपाणा मीशो। सोस्मि
 न्पशून्वीर्यं यच्छति। नारुमात्पशवो वीर्यमपक्रामन्ति। आर्तिं वा राते नियन्ति।

येषां दीक्षितानां मग्नि रुद्राय त्रि। (39) यदा हवनीय उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्।
 विच्छिन्धात्। भ्रातृभ्यं मरुभ्यो जनयेत्। यदा हवनीय उद्वायेत्। आग्नीध्राद्
 द्यरेत्। यदाग्नीध्र उद्वायेत्। गार्हपत्याद् द्यरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्।
 अत एव पुनर्मन्थेत्। (40) अत एव स निलयते। यत्तं खलु वै निलीन
 मुत्तमं पश्यन्ति। तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्द्वारो रुद्रायैत्। तस्यारणी कुर्यात्।
 क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषावा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः। प्रिययैवेनं
 तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं मन्थति। (41) गार्हपत्यो वा अग्नेर्योनिः।
 स्वादेवेनं योनेर्जनयति। नास्मै भ्रातृभ्यं जनयति। यस्य सोम उपदस्येत्।
 सुवर्णं गृह्णित्वा विच्छिद्य। ऋजीषेभ्यदा धूनुयात्। जुहुयादन्यत्।
 सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य वा अभिषूयमाणस्य प्रिया
 तनू रुद्रक्रामत्। (42) तत्सुवर्णं गृह्णित्वा मभवत्। यत्सुवर्णं गृह्णित्वा
 कुर्वन्ति। प्रिययैवेनं तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरेयुः। क्रीणी
 यादेवासेव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः। आदारागंश्च फा
 ल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यगं सोममाहरत्। तस्य योगं शुः परा
 पतत्। (43) त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्त महन्। तस्य वल्कः परापतत्।
 तानि फाल्गुनान्य भवन्। पशवो वै फाल्गुनानि। पशवस्सोमो राजा।
 यदा दारागंश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति। सोममेव राजानमभिषुणोति।
 शृतेन प्रातस्सवने श्रीणीयात्। दृष्ट्वा मध्यन्दिने। (44) नीतमिश्रेण

तृतीयं सवने । अग्निषोमसोमस्य द्रथन्तर सामा । य एवर्त्विजो वृताः
 स्युः । त एतं याजयेयुः । राकां गां दक्षिणां दद्यात्तैभ्य एव । पुनस्सोमं क्रीणी
 यात् । यज्ञेनेव तद्यज्ञमिच्छति । सैव ततः प्रायश्चित्तिः । सर्वाभ्यो वा एष देवता
 भ्यस्सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते । यस्सत्तायागुरते । एतावान्स्वतु
 वै पुरुषः । यावदस्य वित्तम् । सर्ववेदसेन यजेत । सर्वपृष्ठोस्य सोमस्य
 त् । सर्वाभ्य एव देवताभ्यस्सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते । (45) 7

पवमानस्युवर्जनः । पवित्रेण विचर्षणिः । यः चोत्रा स पुनातु मा । पुन
 न्तु मा देवजमाः । पुनन्तु मनवो धिया । पुनन्तु विश्व आयवः । जातवेदः
 पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाति मा । शुक्रेण देव दीद्यत् । अग्नेकृत्वा क्रतुं गुरन्तु ।
 (46) यत्तोपवित्रमर्चिषि । अग्ने वित्तं प्रन्तरा । ब्रह्मतेन पुनीमहे । उभाश्च
 देवसवितः । पवित्रेण सवेन च । इदं ब्रह्म पुनीमहे । वैश्वदेवी पुनती देव्या
 जात् । यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः । तया मदन्तस्स धमाद्येभ्यः । वयग्ं स्याम
 पतयो रथीणाम् । (47) वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु । वातः प्राणो नैविरो
 मयोभूः । यावापृथिवी पयसा पयोभिः । ऋतावरी यज्ञिये मापुनी
 ताम् । बृहद्भिस्सवितस्तृभिः । वर्षिषे देवमन्मभिः । अग्ने दक्षैः पुना
 ति मा । येन देवा अपुनन्ता येनापो दिव्यं कशः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा ।
 (48) इदं ब्रह्म पुनीमहे । यः पावमानो रधयेति । ऋषिभिस्संभृतं गुरं सम् ।

सर्वं स पूतमश्नाति। स्वदितं मातरि श्वना। पावमानीर्यो अद्येति।
 ऋषिभिरसंभृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दृष्टे। क्षीरं सर्पिर्मधु
 दूकम्। पावमानीस्वस्त्ययनीः (49) सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषि
 भिरसंभृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। पावमानी दिशन्तु नः।
 इमं लोकमथो अमुम्। कामान्तसमर्धयन्तु नः। देवी देवैस्समाभृताः।
 पावमानीस्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्चुतः। ऋषिभिरसंभृतो
 रसः। (50) ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं
 पुनते सदा। तेन सह संधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं
 पवितम्। शतो घामं हिरण्यम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं ब्रह्म
 पुनीमहे। इन्द्रसुनीती सह मा पुनातु। सोमस्वस्त्यावरुणस्स
 मीच्या। यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु।

(51) 8

प्रजा वै सत्तमासत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा अपश्यञ्चमसं
 घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपो दति ष्ठन्तमजुहवुः। तेनाधमास ऊर्ज
 म्वा रुन्धत। तस्मादधमासे देवा इज्यन्ते। पितरोपश्यञ्चमसं घृतस्य
 पूर्णं स्वधाम्। तमुपो दति ष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवा
 रुन्धत। तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसं
 घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। (52) तमुपो दति ष्ठन्तमजुहवुः।

तेन द्युयी मूर्जमवारुन्धत। तस्मात्तिरहो मनुष्येभ्य उपहिद्यते।
 प्रातश्च सायं च। पशवोपश्यन्वमसं घृतस्य पूर्णगं स्वधाम्।
 तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन तयी मूर्जमवारुन्धत। तस्मात्तिरहः
 पशवः प्रेरते। प्रातस्संगवे सायम्। अथुरा अपश्यन्वमसं घृतस्य
 पूर्णगं स्वधाम्। (53) तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्ज
 मवारुन्धत। ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयगं स्म इति।
 त एतानि चानुमस्यान्ययन्। तानि निरवपन्। ते रेवेषां तामूर्जमवृञ्ज
 त। ततो देवा अभवन्। परासुराः। (54) यद्यजते। यामेव देवा ऊर्ज
 मवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्ज
 मवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यदावसथेन्नगं हरन्ति। यामेव मनुष्या
 ऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यदृक्षिणां ददाति। (55) यामेव पशव
 ऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यच्चानुमस्ये यजते। यामेवासुरा ऊर्ज
 मवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। पशस्य भ्रातृव्यो भवति।
 विशजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चानुमस्यानि। वै इव देवेनास्मिन्लोके
 प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रधासै रन्तरिक्षे। साकमेधेर मुष्मिन्लोके।
 एष हृत्वा वै तत्सर्वं भवति। य एव विद्वागंश्चानुमस्ये
 यजते। (56) १

अग्निर्विव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा इदावत्सरः।
 वायुश्नुवत्सरः। यद्वैश्व देवेन यजते। अग्निमेव तत्संवत्सर माप्नोति।
 तस्माद्देव देवेन यजमानः। संवत्सरीणागं स्वस्तिमाशास्त इत्याशासी
 त। यद्वरुण प्रधासै यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति। (57)
 तस्माद्वरुण प्रधासै यजमानः। परिवत्सरीणागं स्वस्तिमाशास्त इत्याशा
 सीत। यत्साकमेधै यजते। चन्द्रमसमेव तद्विदावत्सर माप्नोति। तस्मा
 त्साकमेधै यजमानः। इदावत्सरीणागं स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत।
 यत्पितृयज्ञेन यजते। देवानेव तदनुवत्सरस्यति। अथ वा अस्य वायुश्चानुवत्सर
 इचा प्रीतानुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण यजते। (58) वायुमेव तदनुव
 त्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः। अनुवत्सरीणागं
 स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चा
 नुमस्यै यजत इति। एष हृत्वे संवत्सर माप्नोति। य एवं विद्वागं
 इचातुमस्यै यजते। विश्वे देवास मयजन्त। तेग्निमेवायजन्त। त एतं
 लोकमजयन्। (59) यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्व देवेन यजते। एतमेव लोकं
 जयति। यस्मिन्नग्निः। अग्ने रेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते।
 अयं संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य गृहपतिमा
 प्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति।
 (60) अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति। अथाग्नि भवति

य दाग्निर्भवति । अथ गोर्भवति । राषा वै वैश्व देवस्य मान्ता । एतद्वा एतेषा
 मव मम् । अतोतो वा उत्तराणि श्रेयागंसि भवन्ति । यद्विश्वे देवास्समयजन्त ।
 तद्वैश्व देवस्य वैश्व देवत्वम् । (61) अथादित्यो वरुणगं राजानं वरुण
 प्रधासै रयजत । स एतं लोकं जयत् । यस्मिन्नादित्यः । यद्वरुणप्रधा
 सै रयजते । एतमेव लोकं जयति । यस्मिन्नादित्यः । आदित्यस्यैव सायुज्य
 मुपैति । यदादित्यो वरुणगं राजानं वरुणप्रधासै रयजत । तद्वरुणप्रधासा
 नं वरुणप्रधासत्वम् । अथ सोमो राजा चन्द्रागंसि साकमेधै रयजत ।
 (62) स एतं लोकं जयत् । यस्मिगं इन्द्रमा विभालि । यत्साकमेधै
 रयजते । एतमेव लोकं जयति । यस्मिगं इन्द्रमा विभालि । चन्द्रमस
 एव सायुज्यमुपैति । सोमो वै चन्द्रमाः । एष हृत्वै साक्षात्सोमं भक्ष
 यति । य एवं विद्वान्त्साकमेधै रयजते । यत्सोमश्च राजा चन्द्रागंसि
 च समेधन्त । (63) तत्साकमेधानागं साकमेधत्वम् । अथ तवः
 पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त । त एतं लोकं जयन् ।

यस्मिन्नृतवः। यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नृत
 तवः। ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं
 पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्। (64)
 अथोषधय इमं देवं त्वम्बकैरयजन्त प्रथे महीति। ततो वै ता अप्र
 थन्त। य एवं विद्वाग्स्त्यम्बकैरयजते। प्रथते प्रजया पशुभिः।
 अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स एतं लोकमज
 यत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्वायुः। (65) वायो रेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
 प्रचानुमस्य याजी मीयता ३ न प्रमीयता ३ इति। जीवन्वा एष
 ऋतूनप्येति। यदि वसन्ता प्रमीयते। वसन्तो भवति। यदि ग्रीष्मे
 ग्रीष्मः। यदि वर्षासु वर्षाः। यदि शरदि शरत्। यदि हेमन्
 हेमन्तः। ऋतुभूत्वा संवत्सरमप्येति। संवत्सरः प्रजापतिः।
 प्रजापतिर्वीवेषः। (66) 10

इति प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रश्नः

प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रश्नः

ओम् अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं परस्ताज्ज्योतिरवस्तात्। प्रजापते रोहिणी।
 आपः परस्ता द्यौषधयो वस्तात्। सोमस्येन्वका विततानि। परस्ता द्वय
 न्तो वस्तात्। रुद्रस्य बाहू। मृगयवः परस्ता द्विक्कारो वस्तात्। अदित्ये
 पुनर्वसू। वातः परस्ता दार्द्रिमवस्तात्। (1) बृहस्पते स्तिष्यः। जुह्वतः
 परस्ता धजमाना अवस्तात्। सर्पाणां माश्रोवाः। अभ्यागच्छन्तः परस्ता
 द्भ्यान्त्यन्तो वस्तात्। पितृणां मघाः। रुद्रन्तः परस्ता द्भ्यान्त्यन्तः प
 भ्रगंशो वस्तात्। अर्यम्णः पूर्वे कल्गुनी। जाया परस्ता द्यौषधो वस्तात्।
 भगस्योत्तरे। वहतवः परस्ता द्दृहमाना अवस्तात्। (2) देवस्य सवि
 तुर्दितः। प्रसवः परस्तात् सनिरवस्तात्। इन्द्रस्य चित्ता। ऋतं परस्ता
 त्सत्यमवस्तात्। वायो निर्ष्ट्या व्रततिः। परस्ता द्दसिद्धिरवस्तात्।
 इन्द्राग्नि यो विशारवे। युगानि परस्तात् कृषमाण अवस्तात्। मितस्य
 नूराधाः। अभ्यारोहत् परस्ता द्भ्यारोहमवस्तात्। (3) इन्द्रस्य रोहि
 णी। शृणत् परस्तात् प्रतिशृणदवस्तात्। निरुत्स्यै मूलवर्हिणी। प्रतिभ
 रजन्तः परस्तात् प्रतिशृणन्तो वस्तात्। अपां पूर्वा अषाढाः। वचः
 परस्तात् सनिति रवस्तात्। विश्वेषां देवाणां मुत्तराः। अभिजयत् पर
 स्ता द्दभिजितमवस्तात्। विष्णो इक्षोणा पृच्छमानाः। परस्तात् पन्था
 अवस्तात्। (4) वसूनागंशो विष्ठाः। भूतं परस्तात् भूतिरवस्तात्।
 इन्द्रस्य शतभिषक्। विश्वयन्ताः परस्ता द्विश्वसिति रवस्तात्। अजस्यै

कपदः पूर्वे प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैशवावसवमवस्तात्। अहेवृद्धि
 यरयोत्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोवस्तात्। पूषणो रेवती।
 गावः परस्ताद्गसा अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ। ग्रामः परस्ता
 त्सेनावस्तात्। यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः परस्तादपवह
 न्तोवस्तात्। पूर्णपिश्चाद्यत्ते देवा अदधुः। (5)।

यत्पुण्यं न क्षतम्। तद्ध कुर्वीतोपयुषम्। यदा वै सूर्य उदेति। अथ न क्षति
 नेति। यावति तत् सूर्यो गच्छेत्। यत्तजघन्यं पश्येत्। तावति कुर्वीत
 यत्काशी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते। एवगं ह वै यशोषुञ्च शतयुग्मञ्च
 मात्स्यो निरबलायथाञ्चकार। (6) यो वै न क्षतियं प्रजापतिं वेद। उभ
 योरेनं लोकयोर्विदुः। हस्त एवास्थ हस्तः। चित्ता शिरः। निष्ट्या हृदयम्।
 ऊरु विशार्व। प्रतिष्ठानूराधाः। दाष वै न क्षतियः प्रजापतिः। य एव
 वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः। (7) अस्मिज्जंश्चामुविज्जंश्च। यां
 कामयेत् दुहितरं प्रिया स्यादिति। तां निष्ट्यायां दद्यात्। प्रियैव भवति।
 नैव तु पुनरागच्छति। अभिजिन्ना म न क्षतम्। उपरिष्ठादेषाठानाम्।
 उवस्ताच्छ्रोणायै। देवासुरास्संयत्ता आसन्। ते देवास्तस्मिन्नक्षतेभ्यजयन्
 (8) यद्भ्यजयन्। तदभिजितोभिजिच्चम्। यं कामयेत्तानपजरयंजयेदिति।
 तमेतस्मिन्नक्षते यातयेत्। अनपजरयमेव जयति। पापपराजितमिव तु।

प्रजापतिः पशून् सृजत् । ते न क्षतां न क्षत्वा मुपातिष्ठन्त । ते समावन्त रावाभ-
 वन् । ते रेवती मुपातिष्ठन्त । (9) ते रेवत्यां प्राभवन् । तस्माद्देवत्यां
 पशूनां कुर्वीत । यत्किंचावाची न गुं सोमात् । प्रैव भवन्ति । सलिलं वा
 इदमन्तश सीत् । यदतरन् । तत्तारकाणां तारकत्वम् । यो वा इह यजते । अ-
 मुगं स लोकं न क्षते । तन्न क्षत्वाणां न क्षत्त्वम् । (10) देवगृहावे न क्षत्वाणि ।
 य एवं वेद । गृह्येव भवति । यानि वा इमानि पृथिव्याश्चिन्ताणि । तानि
 न क्षत्वाणि । तस्माद्दइलील नामग्ंश्चिन्ते । नावस्येन्न यजेत । यथा
 पापाहे कुरुते । ताह गेव तत् । देवन क्षत्वाणि वा अन्यानि । (11)
 यमनक्षत्वाण्यन्यानि । कृत्तिकाः प्रथमम् । विशारवे उत्तमम् । तानि देवन क्ष-
 त्वाणि । अनुराधाः प्रथमम् । अपभरणीरुत्तमम् । तानि यमनक्षत्वाणि ।
 यानि देवनक्षत्वाणि । तानि दक्षिणेन परिच्यन्ति । यानि यमनक्षत्वाणि । (12)
 तान्युत्तरेण । अन्वेषामरान्मिति । तदनुराधाः । ज्येष्ठमेषा मवादिष्मिति ।
 तज्ज्येष्ठदनी । मूलमेषा मवृक्षा मिति । तन्मूलनवदृणी । यन्ना सहन्त । तद-
 षाढाः यद्विष्णोर्गत् । (13) तच्चूणा । यदशृणोत् । तच्चूविष्ठाः ।
 यच्चूतमभिषज्यन् । तच्चूतमिषक् । प्रोष्ठपदेषु दयच्चन्त । रेवत्या
 भरवन्त । अइव युजोर युजत । अपभरणीष्वपावहन् । तानि वा ता-
 नि यमनक्षत्वाणि । यान्येव देवनक्षत्वाणि । तेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात् ।
 पुण्याहं कुरुते । (14) 2

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य सायमासवोऽपानः।
 यत्प्रीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनं संगवात्। ततो देवा अग्निष्टोमं
 निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मर्गिः। मित्रस्य संगवः। तत्पुण्यं तेजस्य
 हः। तस्मात्तर्हि पशवस्य प्रायन्ति। यत्प्रीचीनं संगवात्। (15) प्राचीनं
 मध्यन्दिनात्। ततो देवा उक्थयं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मर्गिः।
 बृहस्पते मध्यन्दिनः। तत्पुण्यं तेजस्य हः। तस्मात्तर्हि ते द्विषं लपति।
 यत्प्रीचीनं मध्यन्दिनात्। प्राचीनं मपरा ह्यात्। ततो देवा षोऽशिनं
 निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मर्गिः। (16) भगस्यापरा ह्यः। तत्पुण्यं ते
 जस्य हः। तस्मादपरा ह्ये कुमार्यो भगमिच्छमानाश्चरन्ति। यत्प्रीचीनं
 मपरा ह्यात्। प्राचीनं स्यात्। ततो देवा अतिरान्तं निरमिमत। तत्तदा
 त्तवीर्यं निर्मर्गिः। वरुणस्य सायमा। तत्पुण्यं तेजस्य हः। तस्मात्तर्हि
 ज्ञानृतं वदेत्। (17) ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो न क्षत्राणाम्। समानस्या
 ह्यः पंच पुण्यानि न क्षत्राणि। चत्वार्यइलीलानि। तानि नव। यच्च
 परस्तान्न क्षत्राणां यच्या वस्तात्। तान्येका दश। ब्राह्मणो दादशः।
 य एवं विद्वान्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणै वास्य व्रतं गुप्तं भवति।
 समानस्या ह्यः पंच पुण्यानि न क्षत्राणि। चत्वार्यइलीलानि। तानि नव।
 आग्नेयी रात्रिः। रोन्द्र महः। तान्येका दश। आदित्यो दादशः।
 य एवं विद्वान्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणै वास्य व्रतं गुप्तं भवति।

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति । न चो दशेति ब्रूयात् ।
 स य ब्रूयात् । कस्तानि निरदिमीतेति । प्रजापतिरिति ब्रूयात् । स यद्
 ब्रूयात् । कुतस्तानि निरदिमीतेति । आत्मन इति । प्राणापानाभ्यामेवोपागं
 इवन्तर्यामो निरदिमीत । (19) व्यानादुपागंशु सवनम् । वाच । इन्द्रवायवम् ।
 दक्ष क्रतुभ्यां मैतावरुणम् । श्रोता दाश्विनम् । चक्षुषश्शुक्रामन्थिनो ।
 आत्मन आग्रयणम् । अङ्गैश्च उक्थयम् । आयुषो ध्रुवम् । प्रतिष्ठाया
 ऋतुपात्रे । यज्ञं वाकं प्रजापतिरिदमिमीत । स निमित्तो नाद्भियत्
 समं लीयत । स एतान् प्रजापतिरपि वापानपश्यत् । तान् निरवदत् ।
 तैर्वै स यज्ञं पश्यवदत् । यदपि वापा भवन्ति । यज्ञस्य धृत्या
 असंलयाय । (20) 4

ऋतमेव परमेष्ठि । ऋतं नात्येति किंचन । ऋते समुद्र आहितः ।
 ऋते भूमिरियज्जं श्रिता । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्त मुषिण
 हा । शिरस्तप स्यादहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य विवर्तये ।
 सत्येन परिवर्तये । (21) तपसा स्यानुवर्तये । शिवेनास्योपवर्तये । शग्मेना
 स्याभिवर्तये । तदृतं तत्सत्यम् । तद्रुतं तच्चक्रेयम् । तेन शक्यं तेन
 राध्यासम् । यद्दधर्मः पर्यवर्तयत् । अन्तान् पृथिव्यादिवः । अग्निरीशान्
 औजसा । वरुणो धीतिभिरसह । (22) इन्द्रो मरुद्भिरसखिभिरसह ।

शिवेनास्योपवर्तये।

अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहि
 तम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये ।
 तपसास्थानुवर्तये ॥ शग्मेनास्याभिवर्तये । (२३) तद्भृतं तत्सत्यम् ।
 तद्भृतं तच्छक्रेयम् । तेन शक्रेयं तेन राध्यासम् । यो अस्याः पृथिव्या
 स्वयि । निवर्तयत्योषधीः । अग्निरीशान औजसा । वरुणो धीतिभि
 स्सह । इन्द्रो मरुद्भिस्सारिभिस्सह । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप
 आक्रान्तमुष्णिहा । (२४) शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा ।
 ऋतेनास्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये । तपसास्थानुवर्तये । शिवेना
 स्योपवर्तये । शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्भृतं तत्सत्यम् । तद्भृतं तच्छ
 क्रेयम् । तेन शक्रेयं तेन राध्यासम् । (२५) एकं मासमुदसृजत् ।
 परमेष्ठी प्रजाभ्यः । तेनाभ्यो मह आवहत् । अमृतं मर्त्याभ्यः ।
 प्रजा मनु प्रजायसे । तद्भृते मर्त्यामृतम् । येन मासा अधमासाः । ऋत
 वः परिवत्सराः । येन ते ते प्रजापते । इजानस्य न्यवर्तयन् । (२६)
 तेनाहमस्य ब्रह्मणा । निवर्तयामि जीवसे । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा ।
 तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेना
 स्य निवर्तये । सत्येन परिवर्तये । तपसास्थानुवर्तये । शिवेनास्योपव
 र्तये । शग्मेनास्याभिवर्तये । तद्भृतं तत्सत्यम् । तद्भृतं तच्छक्रेयम् ।
 तेन शक्रेयं तेन राध्यासम् । (२७) ५

दे॒वा वै यद्यज्ञे॑ कुर्व॒त । तदसुरा॑ अकुर्व॒त । तेऽसुरा॑ ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नाप
 इयन् । ते केशान् ग्रेऽवपन्त । अथ॑ इमश्शू॒णि । अथो॑ प॒प॒र्शा । तत॑ स्तेऽवाञ्च
 आयन् । परा॑ भवन् । यस्यै॑ वं व॒प॒न्ति । अवा॑ डे॒ति । (२४) अथो॑ परै॒
 भवति॑ । अथ॑ दे॒वा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ पश्यन् । त उप॑ प॒शाव॑ ग्रेऽवपन्त ।
 अथ॑ इमश्शू॒णि । अथ॑ केशान् । तत॑ स्ते भवन् । सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन् ।
 यस्यै॑ वं व॒प॒न्ति । भव॑त्यात्म॒ना । अथो॑ सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति । (२५) अथै॑ त
 न्मनु॑र्व॒प्ते मिथु॑न म॒पश्य॑त् । स इमश्शू॒ण्य ग्रेऽव॑पत् । अथो॑ प॒प॒र्शा ।
 अथ॑ केशान् । ततो॑ वै स प्राजा॑यत प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ । यस्यै॑ वं व॒प॒न्ति ।
 प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मिथु॑नैर्जायते । दे॒वा सुरा॑स्संय॒न्ता आस॑न् । ते संव॑
 त्सरे॑ व्याय॒च्छन्त॑ । तान् दे॒वा इ॒चातु॑ म॒स्यै रे॒वाभि॑ प्रा युञ्ज॒त । (३०)
 वैश्व॑ दे॒वेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सो वृ॒ज्जतेन्द्रा॑जानः । ताञ्छी॒र्षं नि॒चाव॑र्तयन्त
 परि॒च । वरु॑ण प्र॒द्यासे॑ इ॒चतुरो॑ मा॒सो वृ॒ज्जत॑ वरु॒णरा॑जानः । ताञ्छी॒र्षं
 नि॒चाव॑र्तयन्त परि॒च । सा॒कमे॑धै॒ इ॒चतुरो॑ मा॒सो वृ॒ज्जत॑ सोम॒राजा॑नः ।
 ताञ्छी॒र्षं नि॒चाव॑र्तयन्त परि॒च । या संव॑त्सर॒ उपजी॑वासीत् । ता मेषा॑म
 वृ॒ज्जत॑ । ततो॑ दे॒वा अभ॑वन् । परा॑ सुराः । (३१) य ए॒वं वि॒द्वाग्ं इ॒चातु॑ म॒स्यै
 र्यज॑ते । भ्रातृ॑व्यस्यै॒ व मा॒सो वृ॒क्त्वा । शी॒र्षं नि॒चाव॑र्तयते परि॒च । येषा॑
 संव॑त्सर॒ उपजी॑वा । वृ॒न्ते तां भ्रातृ॑व्यस्य । क्षु॒धास्य॑ भ्रातृ॑व्यः परा॑भवति ।
 लो॒हि॒ताय॑सेन निवर्तयते । यद्वा इ॒मा म॒ग्निर्ऋ॒तावा॑गते निवर्तयति । ए॒तद्दे॒

वैनागं रूपं कृत्वा निवर्तयति । सा ततः इवः इवो भूयसी भवन्त्येति । (32)
 प्रजायते । य एवं विद्वांस्तोहिताय सेन निवर्तयते । एतदेव रूपं कृत्वा निव
 र्तयते । स ततः इवः इवो भूयान् भवन्त्येति । प्रैव जायते । त्रेण्याशल्लन्या
 निवर्तयेत् । त्रीणि त्रीणि वै देवानां मृद्धानि । त्रीणि छन्दांसि । त्रीणि सब
 नानि । तत्र इमे लोकाः । (33) ऋष्यामेव तद्दीर्यं तेषु लोकेषु प्रतिष्ठि
 ति । यच्चातुर्मस्य याज्यात्मनो वा वद्येत् । देवेभ्य आवृश्चयेत् । चतुषु
 चतुषु मासेषु निवर्तयेत् । परोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनो वद्यत्यनात्र
 स्काय । देवानां वा एष आनीतः । यश्चातुर्मस्य याजी । य एवं विद्वान्नि
 च वर्तयते परिच । देवता एवाप्येति । नास्य रुद्रः पशूनाभिमन्यते । (34)

6

आयुषः प्राणं संतनु । प्राणादपानं संतनु । अपानाद् व्यानं संतनु ।
 व्यानाच्चक्षुः संतनु । चक्षुषश्श्रोत्रं संतनु । श्रोत्रान्मनस्संतनु । मनसो
 वाचं संतनु । वाच आत्मानं संतनु । आत्मनः पृथिवीं संतनु । पृथिव्या
 अन्तरिक्षं संतनु । अन्तरिक्षाद्दिव्यं संतनु । दिवस्सुवस्संतनु । (35) 7

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्ताण्यप्रतिष्कृतः। जघान नवतीर्नव।
 इच्छन्नइवस्य यच्चिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्। तद्विदच्छर्यणवति।
 अत्ताह गोरमन्वतानामत्त्वष्टरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे।
 इन्द्रमिद्राथिनो वृहत्। (36) इन्द्रमर्केभिरकिणः। इन्द्रं वाणी रन्वता
 इन्द्र इन्द्रयो रसचा। संमिद्ल आव ^{चो} युजा। इन्द्रो वजी हिरण्ययः।
 इन्द्रो दीर्घाय च क्षसे। आसूर्यगं रोहयद्विवि। विगोभिरद्रिमैरयत्।
 इन्द्रवाजेषु नो अव। सहस्रप्रधनेषु च। (37) उग्र उग्राभिरुतिभिः।
 तामिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्ताय हन्तवे। सवृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रस्स
 दामने कृतः। ओजिष्ठस्सबले हितः। द्युम्नी इलोकी ससौम्यः। गिरावज्जो
 न संभृतः। सबलो अनपचयुतः। बव क्षु रूगो अस्तृतः। (38) 8

देवा सुरास्संयत्ता आशन्। सप्रजापतिरिन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रमपन्यधत्त।
 नैदेन प्रसुरा बलीयाणं सोहनन्निति। प्रह्लादो हवै काया धवः। विरोचनगुं
 स्वं पुत्रमपन्यधत्त। नैदेन देवा अहनन्निति। ते देवाः प्रजापतिमुपसमन्ते।
 युः। नाराजकस्य युद्धमस्ति। इन्द्रमन्विच्छामेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन्।
 (39) तं यज्ञक्रतुभिर्नन्विन्दन्। तमिष्टिभिरन्वैच्छन्। तामिष्टिभिरन्व
 विन्दन्। तद्विष्टीममिष्टित्वम्। राष्ट्रयो हवै नाम। ता इष्टय इत्याचक्षते
 परोक्षेण। परोक्षाप्रिया इव हि देवाः। तस्मा रातमाग्नावैष्णवमेका दशकपालं

दीक्षणीयं निरवपन्। तदपद्रुत्या तन्वत। तान्पत्नी संयाजान्त उपानयन्।
 (40) ते तदन्त मेव कृत्वो दद्रवन्। ते प्रायणीय मभिसमारोहन्। तद
 पद्रुत्या तन्वत। तद्वन्त स्वन्त उपानयन्। ते तदन्त मेव कृत्वो दद्रवन्।
 त आतिथ्य मभिसमारोहन्। तदपद्रुत्या तन्वत। तानिजान्त उपानयन्।
 ते तदन्त मेव कृत्वो दद्रवन्। तस्मा देता एतदन्ता इष्टय स्संति षन्ते।
 (41) एवगं हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्युर्वे ममुष्याः कुर्वते।
 ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चै र्यज्ञे च राम। तन्नो सुराः पाप्मानु विन्द
 न्ति। उपागंशूपसदा च राम। तथा नोऽसुराः पाप्मानानु वेत्स्यन्तीति।
 त उपागंशूपसदमतन्वत। तिस्र एव सामिधेनी रनूच्य। (42) सुवेणा
 धार मा धार्य। तिस्रः पराची राहुती हुत्वा। सुवेणो पसदं जु हवांचक्रुः।
 उगं वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीं गं स्वाहेति। अज्ञानया पिपासे हवा
 उगं वचः। एतच्च वैर हत्यं च त्वेषं वचः। एतगं हवाव तच्चतुर्धा विहितं
 पाप्मानं देवा अपजघ्निरे। तथा एवैत देवं विद्यजमानः। तिस्र एव
 सामिधेनी रनूच्य। सुवेणा धार मा धार्य। (43) तिस्रः पराची राहुती हुत्वा।
 सुवेणो पसदं जु होति। उगं वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीं गं
 स्वाहेति। अज्ञानया पिपासे हवा उगं वचः। एतच्च वैर हत्यं च त्वेषं
 वचः। एतमेव तच्चतुर्धा विहितं पाप्मानं यजमानो प हते। तेभिनीयेवाहः
 पशु मान् भन्त। अह्न एव त देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्यु मपजघ्निरे।

तेनाभिनीयेवरात्नेः प्राचरन्। रात्तिया तावतद्देवा अवर्ति पाप्मानं
 मृत्युमपजघ्निरे। तस्मादभिनीयेवाहः पशुमालभेत। अह्म तावतद्य
 (44) जमानोवर्ति पाप्मानं भ्रातृभ्यामपनुदते। तेनाभिनीयेवरात्नेः प्राचरेत्।
 रात्तिया तावतद्यजमानोवर्ति पाप्मानं भ्रातृभ्यामपनुदते। स ताव
 उपवसथीये हन्दि देवत्यः पशुशलभ्यते। द्वयं वा अस्मिंलोके यज
 मानः। अस्थि च मांसं च। अस्थि चैव तेन मांसं च यजमानस्स
 जं स्क्रुरुते। तावा ताताः पंच देवताः। अग्नीषोमावग्निमिता
 वरुणौ। (45) पंच पंची वै यजमानः। त्वद्गुणं सग्गुणं स्नावास्थि
 मज्जा। तमेव तत्पंचधा विहितं मात्मानं वरुणापाशान्मुञ्चति।
 भेषजताये निर्वरणत्वाय। तं सप्तभिश्चन्द्रोभिः प्रातरह्वयन्।
 तस्मात्सप्तचतुरत्तराणि चन्द्रांसि प्रातरनुवाके नूच्यन्ते। तमेत
 योपसमेत्योपासीदन्। उपासमे गायतानर इति। तस्मादेतया
 बहिष्पवमान उपसद्यः। (46) 9

स समुद्र उत्तरतः प्राज्वलन् भूम्यन्तैः । राष वाव स समुद्रः । यच्चात्वालः ।
 राष उवेव स भूम्यन्तः । यद्देघन्तः । तदेताक्षिशलं । त्रिपुरुषम् । तस्मात्तं
 त्रिवितस्तं स्वनंति । स सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत् ।
 तं यद्दृश्या अद्यजनयन् । तस्मादादित्यः । (47) अथ यत्सुवर्णरज
 ताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत् । सास्य कौशिकता । तं त्रिवृताभि
 प्रास्तुवता तं त्रिवृता ददता । तं त्रिवृता हरन् । यावती त्रिवृतो माता ।
 तं पंचदशेनाभि प्रास्तुवता । तं पंचदशेना ददता । तं पंचदशेना हरन् ।
 यावती पंचदशस्य माता । (48) तं सप्तदशेनाभि प्रास्तुवता । तं
 सप्तदशेना ददता । तं सप्तदशेना हरन् । यावती सप्तदशस्य माता ।
 तस्य सप्तदशेन ह्यिमाणस्य तेजो हरोपतत् । तमेकविंशेनाभि
 प्रास्तुवता । तमेकविंशेना ददता । तमेकविंशेना हरन् । यावत्येकविं
 शस्य माता । ते यत्त्रिवृता स्तुवते । (49) त्रिवृतेव तद्यजमानमा ददते । तं
 त्रिवृतेव हरन्ति । यावती त्रिवृतो माता । अग्निर्वै त्रिवृत् । यावद्वा अग्ने
 र्दहतो धूम उदैत्यानुयेति । तावती त्रिवृतो माता । अग्नेरेवैनं तत् ।
 मातागं सायुज्यगं सलोकतां गमयन्ति । अथ यत्पंचदशेन स्तुवते । पंच
 दशेनैव तद्यजमानमा ददते । (50) तं पंचदशेनैव हरन्ति । यावती

पंच दशस्य मान्ता चन्द्रमा वै पंच दशः। एष हि पंच दश्यामप स्वीयते।
 पंच दश्यामा पूर्यते चन्द्रमस एवेनं तत्। मान्तागं सायुज्यगं सलो
 कतां गमयन्ति। अथ यत्सप्त दशेन स्तुवते। सप्त दशेनैव तद्यजमान
 मा ददते। तगं सप्त दशेनैव हरन्ति। (51) यावती सप्त दशस्य मान्ता।
 प्रजापतिर्वै सप्त दशः प्रजापतेरेवेनं तत्। मान्तागं सायुज्यगं सलोकतां
 गमयन्ति। अथ यदेक विंशेन स्तुवते। एकविंशेनैव तद्यजमानमा ददते।
 तमेकविंशेनैव हरन्ति। यावत्येकविंशस्य मान्ता। उजसो वा आदित्य
 एकविंशः आदित्यस्यैवेनं तत्। (52) मान्तागं सायुज्यगं सलोकतां
 गमयन्ति। ते कुशयो। व्यह्नन्। ते उजसो वा अभवताम्। अहरेव
 सुवर्णा भवत्। रजता रान्तिः। स यदादित्य उदेति। एतामेव तत्सुवर्णा
 कुशीमनु स्प्रेति। अथ यदस्तमेति। एतामेव तद्रजतां कुशीमनु संविशति।
 प्र ह्यशो ह वै कायाध्वः। विशेचनगंस्वं पुत्रमु दास्यत्। स
 प्र दशे भवत्। तस्मात्प्र दरादु दकं नान्य मेत्। (53) 10

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पंच। कलिः स्यः। तस्माच्चतुष्टोमः।
 तच्च तुष्टोमस्य च तुष्टोमत्वम्। तदाहुः। कतमिति तानि ज्योतीर्गृषि।
 य एतस्य स्तोमा इति। तिवृत्पंचदशसप्तदश। एकविंशः। (54)
 एतानि वाव तानि ज्योतीर्गृषि। य एतस्य स्तोमाः। सो ब्रवीत्। सप्तदशेन
 द्विचमा णो व्यलेक्षिषि। भिषज्यत मेति। तत्र श्विनो धानाभिरभिषज्य
 ताम्। पूषा करम्भेण। भारती परिव्रापेण। मित्रावरुणौ पयस्यया।
 तदाहुः। (55) यदश्विभ्यां धानाः। पूषणः करम्भः। भारत्ये परि
 वापः। मित्रावरुणयोः पयस्ययाथ। कस्माद्देतेषां हविषा मिन्द्रमेव
 यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एते हविर्भिरभिषज्यगर्
 स्तस्मादिति। तं वसवोष्ठाकपालेन प्रातस्सवने भिषज्यन्। रुद्रा
 एकादशकपालेन माध्यन्दिने सवने। विश्वे देवा द्वादशकपालेन
 तृतीय सवने। (56) स यदष्टाकपालान्प्रातस्सवने कुर्यात्। एकादश
 कपालान्माध्यन्दिने सवने। द्वादशकपालांस्तृतीय सवने। विलोम

तद्यज्ञस्य क्रियेत। एकादशकपालानेव प्रातरसवने कुर्यात्।
 एकादशकपालान्माद्यन्दिने सवने। एकादशकपालागं
 स्तृतीयसवने। यज्ञस्य सलोमत्वाय। तदाहुः। यद्वसूनां प्रात
 रसवनम्। रुद्राणां माद्यन्दिनगं सवनम्। विश्वेषां देवानां तृतीय
 सवनम्। अथ कस्मात् देतेषां हविषा मिन्द्रमेव यजन्तीति। एता
 ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एते हविर्भिरभिषन्त्यगंस्तस्मादिति।

(57) ॥

तस्यावाचोव पादाद्विभयुः। तमेतेषु सप्तसु छन्दस्स्वशायन्।
 यदक्षायन्। तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्। यदवारयन्। तद्वारवन्ती
 यस्य वारवन्तीयत्वम्। तस्यावाच एवाव पादाद्विभयुः। तस्मा एता
 नि सप्तचतुरत्तराणि छन्दागंस्युपादधुः। तेषा प्रतितीण्यरिच्य
 न्त। नतीण्युदभवन्। (58) सबृहती प्रेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षरा
 भ्याम्। अहोशलाभ्यामेव। तदाहुः। कतमासा देवाक्षराबृहती।
 यस्यां तत्प्रत्यनिष्ठत्। द्वादश पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः।
 द्वादशामावास्याः। एषावाव सा देवाक्षराबृहती। (59) यस्यां त
 त्प्रत्यनिष्ठदिति। यानि च छन्दागंस्यत्यरिच्यन्त। यानि च
 नोदभवन्। तानि निर्वायानि हीनान्यमन्यन्त। साब्रवीद्बृहती।

मा मेव भूत्वा । मामुपसमश्रयतेति । चतुर्भिरक्षरै रनुष्टु
 बृहतीं नोद भवत् । चतुर्भिरक्षरैः पंक्ति बृहती मत्यरिच्यत ।
 तस्यामेतानि चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्या दधात् । (60) ते बृहती
 एव भूत्वा । बृहती मुपसमश्रयताम् । अष्टाभिरक्षरै र्ऋषि
 ऽबृहतीं नोद भवत् । अष्टाभिरक्षरै र्ऋषि ऽबृहती मत्यरिच्यत ।
 तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्या दधात् । ते बृहती एव भूत्वा ।
 बृहती मुपसमश्रयताम् । द्वादशभिरक्षरै र्ऋषि बृहतीं नोद भ
 वत् । द्वादशभिरक्षरै र्ऋषि बृहती मत्यरिच्यत । तस्यामेतानि
 द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्या दधात् । (61) ते बृहती एव भूत्वा ।
 बृहती मुपसमश्रयताम् । सोम वीत्प्रजापतिः । छन्दा गंसि रथे
 मे भवता युष्माभिरहमेतमध्वानमनुसंचरणीति । तस्य गायत्री च
 जगती च पक्षाव भवताम् । ऋषि कच लिष्टु च प्रष्ट्यौ । अनुष्टु च
 पंक्तिश्च ध्रुवौ । बृहत् येवो द्विर भवत् । स एतं छन्दोरथमास्थाय ।
 एतमध्वानमनुसमचरत् । एतं गृह वै छन्दोरथमास्थाय । एत
 मध्वानमनुसंचरति । येनैव एतत्संचरति । य एवं विद्वन्सोमै न
 यजते । य उच्येन मेवं वेद । (62) । २

इति प्रथमाष्टके पंचमः प्रश्नः

